

The future has been fabulous so far.

Până în prezent viitorul este foarte bun.

Poetry Anthology
Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into English by
Lidia Vianu and Anne Stewart

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<https://editura.mtlc.ro/>

2022

The University of Bucharest

Lidia Vianu Translates
Poetry Competition

Lidia Vianu

Director

ISBN 978-606-760-202-9

- © Lidia Vianu: selection and translation of the texts
- © Anne Stewart: translation
- © Universitatea din București

Editing, Cover Design and overall Layout by **Lidia Vianu**

IT Expertise: Cristian Vîjea

Proofreading: Roberta Maria Gulerez, Anne Stewart, Lidia Vianu, Cristian Vîjea

Acknowledgements

The title comes from a poem by **Dan Cipariu**. / Titlul: Dan Cipariu.

This volume appears as a result of the National Contest for the Translation of Romanian Poetry “**Lidia Vianu Translates**” 2020. / Acest volum include poemele celor 43 de câștigători ai Concursului Național pentru Traducerea Poeziei Românești „Lidia Vianu Translates” 2020.

Cover: Hieronymus Bosch, Visions of the Hereafter, 1490.

Carte apărută cu sprijinul / Book published with the support of **APLER**. Ediția pe hârtie se poate comanda la/
The book on paper can be ordered at: Editura **Tracus Arte**, 2022. ISBN 978-606-023-384-8.

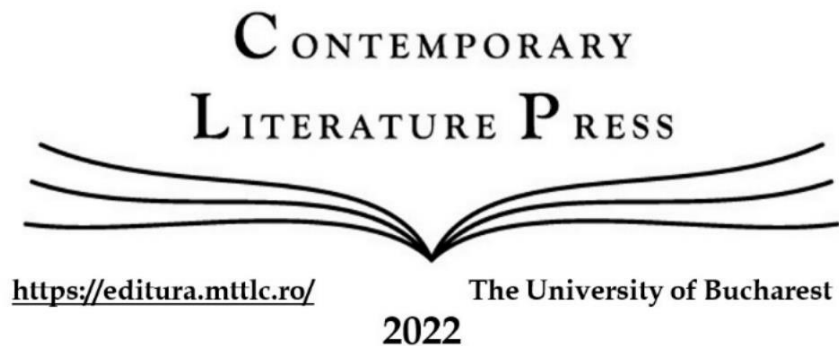
<https://editura.mttlc.ro/metoda-lidia-vianu-7-volume.html>

The future has been fabulous so far.

Până în prezent viitorul este foarte bun.

Poetry Anthology
Parallel Texts. Ediție bilingvă

Translated into English by
Lidia Vianu and Anne Stewart

Carte apărută cu sprijinul / Book published with the support of APLER.

Ediția pe hârtie se poate comanda la / The book on paper can be ordered at :

Editura Tracus Arte, 2022. ISBN 978-606-023-384-8.

This volume appears as a result of the National Contest for the Translation of Romanian Poetry “Lidia Vianu Translates” 2020. /
Acest volum include poemele celor 43 de câștigători ai Concursului Național pentru Traducerea Poeziei Românești „Lidia Vianu
Translates” 2020.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

1

nu sunt poet
sunt un umil
traducător
dintr-o limbă
numită dragoste
pe care doar
Dumnezeu
o vorbește
perfect

I am no poet.
I am a mere translator
from a language
called love,
which God alone
speaks.
That's who I am.

Ion Dogioiu

„Cum vezi tu viitorul?”

„Până în prezent este foarte bun.”

“How do you feel about the future?”

“It has been fabulous so far.”

Dan-Mircea Cipariu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<https://editura.mtlc.ro/>

The University of Bucharest

2022

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

2

Table of Contents

Lidia Vianu	Cuvânt înainte	Foreword	p. 8
Denisa Lepădatu			p. 10
	însingurare	seclusion	p. 11
	inhibiții	inhibitions	p. 13
Bogdan Ioan Macarie			p. 14
	Accident	Accident	p. 15
Petruț Dinu			p. 16
	Furtul din limită	Bitten extremity	p. 17
Cristina Botîlcă			p. 20
	Buchetul care zace pe masa de pe hol	The flowers on the table in the hallway	p. 21
	Ce urât e soarele noaptea!	How ugly the sun is at night!	p. 22
Albert Denn			p. 23
	un corp fără eu	a body without a self	p. 24
	din nimic	out of nothing	p. 25
Iuliana Miu			p. 26
	Punct și de la capăt	Back to square one	p. 27

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

3

Daniel Lăcătuș			p. 28
	în lume nu se mai moare de holeră sau de cancer	one no longer dies of cholera or cancer in our world	p. 29
Tudor Voicu			p. 31
	un om cumsecade	a decent man	p. 32
	singurătatea e altceva	solitude is something else	p. 33
Sandra Cibicenco			p. 34
	Valencia	Valencia	p. 35
Andrei-Tudor Dumitrescu			p. 38
	Fiul meu și cu mine	I was eating cereal and yoghurt	p. 39
Adriana Teodorescu			p. 41
	Accident vascular cerebral iarăși	Cerebrovascular accident. Again	p. 42
Daniel D. Marin			p. 45
	mogâldeța	the minikin	p. 46
	cum m-am sinucis	I killed myself	p. 48
Vasile Andreica			p. 50
	dakini stotra	dakini stotra	p. 51
	nu ești a mea	you are not mine	p. 52
	rugăminte	prayer	p. 54
Monica Manolachi			p. 56
	O zi de iarnă	Winter day	p. 57
Ofelia Prodan			p. 61
	am fost o comunistă mică și convinsă	As a little girl I believed in communism and was	p. 62

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

4

	devotată total	devoted to it	
	să fii cuminte la școală să n-o superi	behave yourself at school and don't upset the	p. 64
	pe tovarășa învățătoare	Comrade teacher	
	în decembrie 89 eram tot într-o tabără	in December 89 I was at a district math camp	p.66
	de mate		
Carmen Sorescu			p. 68
	Fiecare femeie	Every woman	p. 69
	Confetti	Confetti	p. 71
Dan Mircea Cipariu			p. 73
	minutul de aur	the golden moment	p. 74
	cartea de tarot	tarot card	p. 76
	Patria este printre draperii	Homeland is the space behind curtains	p. 77
Lia Faur			p. 79
	o femeie scoate zgomote înfundate și	a woman utters stifled stealthy words	p. 80
	rostește ceva pe furiș		
Robert Șerban			p. 82
	Timpul probabil	Weather forecast	p. 83
	Putere	Strength	p. 84
	Jucăria	Toy	p. 85
Cristi Nedelcu			p. 86
	Gâlceava	An argument	p. 87
	Geneză	Genesis	p. 88
	Muzeul poveștilor nespuse	A museum of tales untold	p. 89

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

5

Ioana Burghel			p. 90
	Sentiment	Feeling	p. 91
Denisa Popescu			p. 93
	Cum râzi	How you laugh	p. 94
Cristina Prisăcariu-Șoptelea			p. 95
	În inima ta nu mai este loc pentru nimeni și pentru nimic	There is no room in your heart for anyone, anything	p. 96
George G. Asztalos			p. 98
	Zăpada roșie	Red snow	p. 99
	Poem pe inima goală	Poem on an empty heart	p. 102
Mihail Gălățanu			p. 104
	Colier de degete	Finger necklace	p. 105
	Raport al poliției	Police report	p. 106
Nicolae Coande			p. 108
	Negru din ceafă	Black on your nape	p. 109
Rodica Draghinescu			p. 110
	Nezgovenie (I)	Nobody (I)	p. 111
	Nezgovenie (II)	Nobody (II)	p. 112
	Nezgovenie (III)	Nobody (III)	p. 113
Bogdan Hanu			p. 114
	(Despre) Strălucirea lucrurilor într-o încăpere neluminată	(About) Things shining in a dark room	p. 115
Daniela Albu			p. 119

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

6

	Poet	Poet	
Gela Enea			p. 120
			p. 121
	între pereții acestui oraș	within this city	p. 122
Ioan Es Pop			p. 125
	dorm de două zile. m-am trezit degeaba.	I had been sleeping for two days. I have woken up, but it is no use.	p. 126
	amicul meu e măcelar din tată-n fiu.	from father to son, my friend's ancestors have been butchers.	p. 127
	stau pe vârf și nu văd nimic.	I'm standing on the hill top and see nothing.	p. 129
Simona-Grazia Dima			p. 130
	Ieșirea	Exit	p. 131
Angela Furtună			p. 133
	habar nu ai ce ți se întâmplă o fotografie veche în sepia	you have no idea who you are old sepia photograph	p. 134
			p. 135
Nicolae Silade			p. 136
	obicei	habit	p. 137
	târziu	late	p. 138
	ora stingerii	lights out	p. 139
Ion Mureșan			p. 140
	Poem despre lupta poetului cu Făt- Frumos	Poem about the poet fighting Prince Charming	p. 141
	Poem (bolnav)	(Sick) Poem	p. 144
Balasz Attila			p. 148

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

7

Dan Dănilă	Răscoală	Rebellion	p. 149
	Treceam	Going by	p. 150
George Bădărău	Poezia	Poetry	p. 151
	Un buştean și o buşteană	A he-log and a she-log	p. 152
Dorina Stoica	Trebuie să stau mereu cu ochii pe ea	I must keep my eye on her all the time	p. 153
	Cântece negre	Dark songs	p. 154
Lucian Mănăilescu	Acrobații la zidul morții	Somersaults at the Wall of Death	p. 155
	E un chin	Torture	p. 156
Liviu Ioan Stoiciu	Fluturii albaștri	Blue butterflies	p. 157
	Metamorfoză	Metamorphosis	p. 158
Virgil Diaconu	[Motto]		p. 159
Adrian Costache			p. 160
Ion Dogioiu			p. 161

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

8

Lidia Vianu

...În loc de unul sau doi câștigători ai concursului pentru traducerea poeziei românești „Lidia Vianu Translates”, am anunțat o listă de 43 de poeți. Un confrate scriitor mi-a trimis un mesaj mânios: „Ai ales niște necunoscuți care numai poeți nu sunt!”

De bună credință, eu anunșasem chiar de la început că voi alege poemele pe care voi simți că le pot eu traduce... Nu mi-aș permite să neg harul niciunui autor. Doar știm cu toții: românul e născut poet.

În câteva pagini, cei 43 de poeți aduc un suflu proaspăt de poveste, lirism, dramă, umor, flux al conștiinței. Ei scriu foarte intens. La un loc, alcătuiesc o carte minunată. Ordinea poezilor este de la cel mai tânăr până la cel mai în vârstă, pentru că, așa cum zicea Corneille în *Cidul* [1636], *la valeur n'attend point le nombre des années*. Furtuni emoționale și un minunat *je-m'en-fichisme* – „Nu-mi pasă de nimic!”

Această scurtă notă nu este o prefață. Ea este doar un răspuns onest acelei voci care m-a necăjit rău la anunțarea

... At the end of the competition for the translation of Romanian poetry entitled “Lidia Vianu Translates”, I announced a list of 43 winners instead of just one or two. A fellow writer emailed me angrily: “You have chosen unknown writers, they are all good for nothing!”

I had announced beforehand that I would choose the poems which I would afterwards be able to translate... I would never take it upon myself to judge the quality of a writer. As we say in my country, “All Romanians are born to be poets”.

In just a few pages, the chosen poets bring to poetry the freshness of intense stories, lyricism, drama, humour, stream-of-consciousness. Together, these 43 winners make a wonderful book. I have ranged them from the youngest to the oldest because *la valeur n'attend point le nombre des années*. [Pierre Corneille, *Le Cid*, 1636.] Tempests of feeling and a wonderful *je-m'en-fichisme* – “I could not care less!”

This short note is not a preface at all. It is an honest answer to that one voice that made me unhappy back then,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

9

câștigătorilor. Am ținut doar să spun: a fost o mare bucurie să traduc fiecare cuvânt din această carte. Dacă cineva mă mai acuză vreodată, am învățat de la poezii acestui volum să dau din umeri relaxat: Nu-mi pasă de nimic! *Je m'en fiche royalment.*

when I announced the winners. I simply had to say this: I enjoyed every minute I spent on translating and editing this book. If any other voice ever accuses me again, I have learned my lesson – So what? *Je m'en fiche royalment.*

Ca dovadă, anunț cu prilejul acestui volum publicat de *Contemporary Literature Press* [Editura online pentru Literatură a Universității din București], că lansez oficial invitația către toți cei care se simt poeți:

Participați la **ediția următoare a Concursul pentru Traducerea Poeziei Românești, intitulat „Lidia Vianu Translates, 2023.”** Ediția se va încheia cu apariția unei antologii bilingve.

Înscrierile încep de azi. Vă rog trimiteți până la 7 iulie 2022, trei poeme scurte, sau unul mai lung, însoțite de un foarte scurt Bio și o fotografie, pe adresa Editurii:

lidia.vianu@g.unibuc.ro

Denisa Lepădatu

[b. 2002]

Autoare a opt cărți; câștigătoare a premiului APLER, 2014; Premiul I la Concursul “Cele mai frumoase poezii de dragoste ale adolescenților”, 2017 și “Cele mai frumoase povestiri ale adolescenților”, 2018.

Studentă de biochimie și biologie, împletește scrisul cu matematica și informatica, ținând spre infinit.

Author of eight books; winner of the APLER Prize, 2014; first prize in the contest “The most beautiful love poems of the teenagers”, 2017, and “The most beautiful stories of teenagers”, 2018.

She studies biochemistry and biology. She mixes mathematics, informatics and writing literature. The aim of her reach is, in Robert Browning’s words, to exceed her grasp.

însingurare

limite stabilite de alții până la transparența unei forme

nevinovăția pândește din unghere

lung subiect de discuție și de reguli încălcate periodic

mai frecvente decât băutul apei
cererile de prietenie îmi pun la încercare răbdarea

fredonez liniștită un anotimp de vivaldi
compensând bătăile de inimă lipsă
din testul meu medical

zilnic printre fraze taboo
și falsele sentimente etalate pe chat

încercăm să fim noi
fără echipament de protecție
și falsă identitate

seclusion

limits imposed by people outside make all shapes vanish

in the dark innocence lies in ambush

long discussion of rules broken now and again

more frequent than the need to drink water
friend requests become exasperating

calmly I hum a Vivaldi season
trying to make up for the heartbeats absent
from my medical test

day in day out among taboo words
and fake feelings expressed in online chat

we struggle to be ourselves
rejecting protective trappings
refusing false identities

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

12

zorii zilei ne găesc mai neprotejați
și mai însingurați decât ieri

știm că orice am face
se va întoarce împotriva noastră
fără drept de apel
sau schimb de iluzii

confuzii induse frecvent
într-un experiment fără căi de acces
și emoții
cresc și descresc

till dawn finds us more vulnerable
more secluded than the day before

do what we may
the tables will turn against us and we know it
and we won't stand a chance
illusions can't be shared

assailed by imposed confusions
in an unfathomable experiment
emotions
growing and shrinking

C ONTEMPORARY
L ITERATURE P RESS

inhibiții

la fereastră vin cerbii adulmecând aroma de conifere
cuneiforme
pe care tu o presari
de-a lungul zidului
dintre noi

umbrele tale ating Luna podeaua albastră
din
inimă creier
creier inimă

levitez cu tine
cu mine până la epuizare

în fiecare dimineață renaștem
mai umbre
mai vii

inhibitions

stags approach the window sniffing the scent of cuneiform
conifers
which you scatter
along the wall
between us

your shadows reach the Moon and blue floor
in
heart and brain
brain and heart

i levitate with you
with myself burning out

every morning we rise again
more shadows
more alive

Bogdan Ioan Macarie

[b. 2001]

Student în anul II la Facultatea de Limbi și Literaturii Străine, filologie, engleză-română.

A debutat cu proză scurtă în antologia „Curse pentru vise”, publicată la editura Eikon. A câștigat Marele Premiu la Festivalul de poezie Gellu Naum, ediția 2019.

Second-year student of English and Romanian.

He made his debut with a piece of short fiction in the anthology “Traps for Dreams”, published by Eikon. He won the Big Prize in the Festival of Poetry “Gellu Naum”, 2019.

Accident

mașina ta m-a proiectat
pe caldarâmul iubirii noastre
când treceam strada
în ziua când n-aveam altceva mai bun de făcut
decât să-mi ascult oasele cum pârâie în agonie
cum se atrofiază mușchii și urlă sângele prăvălit împrejur
îmbrățișând caldarâmul

de atunci, mă urmărești în fiecare zi cu mașina
ies din bloc sau de la fiece alimentară și hop!
mă trezesc la zece metri cu oasele sufletului strivite
pârâind în agonie
și de cincizeci de ori pe lună
inima stă proțăpită în tije
și mereu oasele sufletului mi se înmoaie mai tare
până o să mă lipești cu totul de roata mașinii tale
să calci peste mine în fiecare secundă
să tencuiești caldarâmul iubirii tale
cu sângele meu

Accident

your car projected me
onto the pavement of our love
while I was crossing the street
on a day when I had nothing better to do
than listen to the agony of my bones cracking
of my muscles losing their strength and my blood howling
hugging the pavement all around

since that moment you have followed me in your car daily
I walk out of my block or the food store and bang!
I'm projected ten metres away and my soul's bones are
crashed
that agony of cracking
fifty times a month
my heart is pierced by rods
my soul's bones dissolve progressively
till I am glued around your car wheel
so that you can run me over second after second
till you plaster the pavement of your love
with my blood

Petruț Dinu

[b. 1999]

Filosof, consilier de dezvoltare personală și consilier filosofic, psihoterapeut integrativ în formare și masterand în psihotraumatologie. A publicat atât roman, cât și poezie. Fericit să poată chema Sensul fiecărei zile.

Philosopher, personal development practitioner, philosophical practitioner, integrative psychotherapy student, psychotraumatology student.

He has published fiction and poetry. His main joy is to find a Meaning in each and every day.

Furtul din limită

Neantul era ființă.
M-am ridicat ca după o moarte de probă
cu o durere de cap în surdina
și o uitare de toate
(poate că băusem ca un suflet platonician
o gură din apa râului Lethe),
m-am dezmeticit și am mușcat dintr-un ardei gras
așa cum îmi înfîgeam odinioară dinții de lapte
în roșiile din grădina bunicii.

Am știut atunci că orice om este mic, atât de mic,
continuu prins într-un colaps al universului interior,
născându-se din uitare, murind în uitare, trăind în intervalul
dintre uitări.

Am știut atunci că orice om reia parcursul universului de la
început,
cu neființă, ființă, Creator,
că suntem doar în așteptarea unui fiat lux
care să ne trezească din încănenăștere.
Am știut atunci că fiecare om este o fărâmă din mișcarea Big

Bitten extremity

The void was alive.
I rose as if after trying out dying,
with a mild headache
and in complete forgetfulness
(I may have had a drink of water from the river
Lethe just like a Platonist soul),
I sobered up and took a bite out of a bell pepper
just as I used to sink my milk teeth
into grandmother's tomatoes.

It made me realise how tiny the human being really is,
constantly caught in the collapse of one's own inner universe,
born out of forgetfulness, dying into it too, life being the
interval between one forgetfulness and another.

It made me realise that every man retraces the beginnings of
the universe,
from non-entity to creature and Creator,
that all we can do is wait for fiat lux
to wake us up from not-yet-born.

It made me realise that every human being is a tiny part of

Bang-ului,
și dacă universul este în continuă expansiune,
sufletul se lărgeste și el mai mult și mai mult și mai mult,
iar când fură din limită omul scrie poezie, cântă, pictează,
când fură din limită omul iubește.
Am știut că de aceea mă doare sufletul,
pentru că forțele universului trag de el
ca să se mărească, să crească,
așa cum trag razele soarelui prin căldura lor
de o bucată frumos mirositoare de aluat
pe măsuța din grădină,
când frunzele, frunzele...

Când l-am recunoscut pe tata după atâta trecere de timp în
privire,
am știut că sufletul lui a crescut dincolo de margini,
(vedeam aieva îngerii cum întind mâinile să fure din limita
sa)
pentru că plutea undeva în jurul lui o aură
sau poate era preaplinul meu,
toată iubirea pe care ți-o purtam necuvântată.

the Big Bang,
and, with the universe growing larger all the time,
the soul grows too, more and more,
and, when a soul bites into infinity, man writes poems, sings
songs, or paints,
when one steals a fragment of that extremity, one is in love.
It made me realise that the soul hurts
because the forces of the universe pull at it
to make it bigger, more complex,
as the warm sunrays pull up
a scented dough left
on the garden table
when the leaves, the leaves...

I recognised my father only after an eon had travelled his
eye,
his soul had grown beyond all extremities and I knew it,
(I saw angels holding out real hands to steal his infinite soul)
an aura floated all around him
and I thought it was my intense
and speechless love
for him.

nu te văzusem de atâta timp că îmi era teamă
că nu mai ai suflet
și l-am zorit pe al meu să crească și pentru tine.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

19

I had not seen you, father, in an eternity and I feared
you had lost your soul
so I urged my own soul to grow for you and I as one.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Cristina Botîlcă

[b. 1997]

Ca doctorandă la Universitatea din București, studiază literatura contemporană de ac-ceptare a morții.

Scrie și traduce poezii în limbile română și engleză. A apărut în antologii literare naționale și internaționale și a participat la peste 20 de concursuri literare în ultimii ani, obținând numeroase premii.

As a PhD student at the University of Bucharest, she studies contemporary death-acceptance literature.

She writes and translates poems in both Romanian and English. She has been featured in national and international literary anthologies. She has participated in more than twenty literary competitions and has received numerous awards.

Buchetul care zace pe masa de pe hol,
buketul pe care mi l-ai adus ieri,
e plin de praf.
„Să ai și tu niște flori în casă,
că nu-i niciun pic de culoare când intri la tine.”
N-ai văzut cerbul care păștea pe hol,
nici rândunelele care-și scoteau capetele din colțul bibliotecii,
nici lebedele care-și întindeau gâtul până la lustră.
N-ai văzut nisipul din dormitor care intra în mare,
nici acele de brad din bucătărie,
nici florile de tei din debara.
Ai intrat în hol și te-ai împiedicat de un buștean,
ai înjurat printre dinți
și mi-ai aruncat florile de plastic pe masă.
Păraai mulțumit de tine.
„Să ai și tu niște flori în casă,
că nu-i niciun pic de culoare la tine.”
Am zâmbit înțelegătoare,
pentru că știam că nu văzuseși flori adevărate niciodată.

The flowers on the table in the hallway,
the flowers you brought yesterday,
are all dusty.
“Without flowers, this house,
is... is just... colourless.”
You failed to see the stag grazing in the hallway,
the swallows raising their heads above the bookcase,
the long necks of the swans that reached the ceiling lights.
You failed to see in the bedroom the sand leading to the sea,
or the fir tree needles in the kitchen,
or the lime flowers in the closet.
You stepped into the hallway and stumbled on a log,
almost cursed,
flung the plastic flowers onto my table.
You looked content.
“Without flowers, this house,
is... is just... colourless.”
I smiled: it was not hard to understand.
I could tell you had never seen real flowers.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

22

Ce urât e soarele noaptea!

Zici că te apucă de picioare și te trage după el

Sub pământ.

Când crezi că se luminează afară,

Dar, de fapt, e doar cineva cu o lanternă la geam

Și îndreaptă lumina înspre tine

Ca să te ridici din pat și să tragi perdelele,

Să te lovească noaptea.

How ugly the sun is at night!

It will drag you underground

By your feet.

It will. Especially when you think the day is breaking,

When, actually, someone with a flashlight

Points it your way

In order to make you leave the bed and draw the curtains,

So that the dark may befall you.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Albert Denn

[b. 1990]

Poet cu două volume publicate, traducător și profesor de limba spaniolă. Născut la Balș, emigrează în Spania în 2003 împreună cu familia. A absolvit Facultatea de Filologie Hispanică a Universității din Valencia (2015) și a revenit în țară. Volumul lui de debut a fost tradus în limba spaniolă. A tradus din limba spaniolă opereta-tango *María de Buenos Aires*, scrisă de Horacio Ferrer, pe muzica lui Ástor Piazzolla.

Poet with two published books, translator and teacher of Spanish. Born in Balș, he emigrated to Spain with his family in 2003. He graduated from the Faculty of Spanish Philology at the University of Valencia (2015), and came back to Romania. His debut book was translated into Spanish. He translated from Spanish the tango-operetta *María de Buenos Aires*, composed by Horacio Ferrer, music by Ástor Piazzolla.

un corp fără eu

un tren fără călători
un corp fără eu
un alt corp fără un alt eu
un șuierat de tren și nimic pe piele
ușile se deschid în sensul drumului
așa văd călătoria
uneori din eu, alteori din corp
de foarte multe ori nici nu-mi dau seama că privesc
flacăra firavă ce ar vrea să mai ardă când ajunge la degete

a body without a self

a train without passengers
a body without a self
another body without another self
a train whistles, there is no trace on the skin
the doors open roadwise
and then I see the journey
from inside the self or from inside the body
and often fail to realise I am watching
that frail flame that reaches the fingers and yet wishes to go
on

din nimic

ce simfonie
așteptările
ce locuri ascunse
atât de aproape
aceste uși pe frunze
pe strada obișnuită, pe copaci
la colț
cum să-ți imaginezi
că aceste coliziuni de planete
se produc din senin
din nimic?

out of nothing

the symphony
of waiting
the closeness
of hiding
the doors borne by leaves
by mere streets, by trees
round corners
how on earth can one expect
that these planet collisions
come to pass
out of nothing?

Iuliana Miu

[b. 1989]

Poetă, eseistă, jurnalist cultural. Multiplu premiată de Uniunea Scriitorilor din România și de juriile din străinătate. Journalist of The Year in Culture (USA-NARPA, 2013, 2014).

Poet, essayist, cultural journalist. She was awarded several prizes by the Writers' Union of Romania. Journalist of The Year in Culture (USA-NARPA, 2013, 2014).

Punct și de la capăt

Sunt plină până la gât de noroiul întrebării „ce mai faci?”!
Draci!
Eu duc o viață perfectă.
Adică perfect ratată.
Îmi iau supradoza de virtual.
Laserul lovește din nou în pureci și-n pui de gheparzi.
Diagnoză, radio, gama.
Mulți antreprenori și lifestyle, bloguri culinare, vegan!
Deșeuri cosmice și terapii cu animale.
Porc vietnamez îmbrăcat în rochie roz.
Excesul de atenție dăunează grav sănătății.
Îmi țiuie urechile. Mă dor ochii.
De ce nu scrie despre asta nicăieri?
Pe televizoare, pe hârtiile cu legi în vigoare?
Mi-e așa o poftă de eșec,
De vânt de Paris, de cântec de cintezoii!
Mă uimește prezența mea aici, în jocul ăsta infect
„Ghici cine e mai kitsch!”

Back to square one

I'm sick to the stomach of "how are you?"!
My arse!
My life is perfect.
Perfect failure, I mean.
I take my overdose of virtual reality.
Laser strikes again: it hits fleas and cheetah cubs.
Diagnosis, radio, gamma.
Lots of entrepreneurs, lifestyle, food blogs and vegan!
Cosmic scrap and animal therapy.
Vietnamese pig dressed in a pink frock.
Attention in excess is bad for your health.
My ears ring. My eyes hurt.
Why can't I find it explained anywhere?
On TV, in legislation?
I have such a craving for failure,
For Paris in the wind, for the song of the chaffinch!
What the hell am I doing here, in this pox of a game called
"Best Kitsch Bitch!"

Daniel Lăcătuș

[b. 1988]

Absolvent de jurnalism la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu. Redactor-fondator (2018) al revistei de cultură și istorie „Apel la memorie”; redactor fondator (2021) al „Revistei română pentru literatură și artă”.

Studied Journalism at the University “Lucian Blaga”, Sibiu [Hermannstadt]. He founded and edits now the magazine for culture and history “Recourse to History” (2018) and “The Romanian Review of Literature and Art” (2021).

în lume nu se mai moare de holeră sau de cancer

Se aud zgomote de pușcă
într-o pădure lângă Donețk
și un stol de porumbei ce zboară
în încercări eșuate de a evita măcelul

în aceeași frenezie
sunet de rachete răsună în Fâșia Gaza
și un copil palestinian moare
ca simbol al păcii

strigăte-n turbare aproape de Homs
și un convoi umanitar este măcinat
de rebeli frustrați

într-un videoclip televizat
un jurnalist este ucis prin împușcare
în numele lui Allah

în lume nu se mai moare
de holeră sau de cancer

one no longer dies of cholera or cancer in our world

Gunshots in a forest
close to the town of Donetsk
a flight of pigeons unable to fly
away from the carnage

frantically
rockets in Gaza
a Palestinian child dies
as a symbol of peace

enraged yelling near the city of Homs
a humanitarian caravan blown apart
by frustrated rebels

in a TV video clip
a journalist is shot and dies
in the name of Allah

one no longer dies of cholera or cancer
in our world

în același număr
ca cei uciși de arme

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

30

shooting kills

far more than the rest

C ONTEMPORARY
L ITERATURE P RESS

<https://editura.mtlc.ro/>

The University of Bucharest

2022

Poet și jurnalist cultural, autor al volumului *sticle goale fiare vechi*, Editura Tracus Arte, 2016.

Poet and cultural journalist, author of the volume *empty bottles, scrap iron*, Tracus Arte, 2016.

Tudor Voicu

[b. 1988]

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

32

un om cumsecade

peste drum la căpătul lipsit de speranță
al fericirii este un crematoriu

într-o bună zi voi lumina viitorul
cu trupul acesta incinerat la foc iute

până atunci dorm pe un scaun de bucătărie
și visez la cele mai noi saltele cu alzheimer

la capătul lipsit de orice speranță al fericirii
îmbătrânesc devreme și totuși singur

ca un om cumsecade ca o fiară care
plânge din orice

a decent man

across the road at the hopeless end
of happiness, there is a crematorium

some day I will light up the future
with my body cremated in a blazing fire

till then I sleep in a kitchen chair
and dream of the latest mattresses made of alzheimer's

at the hopeless end of all happiness
I am aging while still young and lonely all the same

like a decent man like a beast that
will cry over nothing

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

singurătatea e altceva

acolo între pereții ei tapetați cu ceruri
nesfârșite în adâncul cel mai puțin
suportabil al liniștii învingi doar dacă

ești sincer tu așteaptă-mă deși plouă ca
o lungă uitare în frig iar eu sunt altul și
totuși același mă-ntorc să te

caut pe dig unde știu că visezi și
ți-e teamă unde soarele apune ca pe
marte unde mă urăști și mă iubești

îngerii mei te sărută pe frunte
așteaptă-mă exersând dragostea
adevărată și îngroapă-mă în viitorul tău

solitude is something else

in that silence wallpapered with infinite
skies and drowning in unbearable
silence one only overcomes if

one is honest so wait for me even though it is raining
like endless forgetfulness in the cold and I am another and
yet the same and I am back because I must

look for you on the pier where you go to dream and
you are afraid, where the sun sets
as if we were on mars where you hate me and love me

my angels kiss your forehead
do practise true love while waiting for me
and bury me in your hereafter

Sandra Cibicenco

[b.1987]

A debutat în poezie în 2019. Publică în reviste literare și în antologii. Premiul pentru Debut al Uniunii Scriitorilor din România și Premiul Publicului la Turnirul de Poezie (ediția a IX-a, Alicante, Spania, 2019).

She made her debut in poetry in 2019. She is also published in literary magazines and anthologies. She was awarded the Prize for Debut of the Writers' Union of Romania, and the Prize of the Audience in the Poetry Tournament (ninth edition, Alicante, Spain, 2019).

Valencia

sorb dintr-o înghițitură paharul de vin
repede-repede
doar e ultimul
închid ochii și îmi las capul pe spate
strâng cu putere mânerul scaunului
genunchii mi-i ridic ușor, să nu atingă podeaua
poate picioarele-mi sunt prea grele și ne trag în jos
le încordez tare-tare, până nu le mai simt
un gol în stomac mi se plimbă dintr-o parte într-alta
de la stânga la dreapta, când sus, când jos
știi că acum cădem cu viteză
iar în câteva secunde vom atinge solul
oare cum voi muri?
ce voi simți înainte?
arsurile cauzate de explozie?
țeava aceea de susținere cum îmi străpunge toracele?
oare voi leșina pe loc sau mă voi face bucăți?
voi auzi cum îmi trosnesc oasele?
tu, cel de lângă mine, vei apuca să îmi strângi mâna?
la ce te vei gândi înainte de toate astea?

I gulp down the glass of wine
breathlessly
it's my last one
eyes shut I tilt my head back
grabbing the armrests
tensed knees lifting my toes from the floor
suppose my feet were too heavy and dragged us down
I strain them till I do not feel them any more
a pit in my stomach slips to and fro
from left to right, now upside, then down
I know we are falling fast
we'll crash in a matter of seconds
how shall we die, I wonder?
how will it feel at the last moment?
burns caused by the explosion?
a pipe puncturing my chest?
am I going to faint at once or will I disintegrate?
will I hear my own bones crack apart?
though close to me, will you have time to hold my hand?
what will be in your mind the minute before?

eu deja mă gândesc la faptul că nu ne vom mai vedea nicicând
cel puțin nu aici
dar mă gândesc și la cei ce ne vor găsi în bucățele mici
sau în cenușă
resturi din bagajele noastre vor fi recuperate
perii de dinți și cutii de machiaj
ciorapi și atâtea obiecte intime vor trece din mână străină în
mână străină

dar mă miră liniștea asta!
nimeni nu țipă, ca în filme
am crezut că va fi altfel
că voi auzi toate rugăciunile din lume
că ele vor fi acoperite de strigăte disperate,
de răcnete animalice,
de plânsete de copii și de zgomotul geamantanelor căzând pe
podea
lăcrimez și nu deschid ochii
încep să îți simt mâna cum o strânge ușor pe a mea
iar zdruncinătura care urmează îmi destupă urechile suficient
încât să aud:

I catch myself fearing we may never meet again
not here anyway
imagining those who will find us in tiny
pieces or ashes
they will find fragments of our luggage
toothbrushes and makeup
socks and a multitude of intimate objects
fingered by the hands of strangers

it's so quiet, though, and that worries me too.
it's not at all like the yelling in films
I expected it to be different
I was prepared to hear all the prayers in the world
and desperate calls
and animalistic shrieks,
children weeping and suitcases tumbling down
tears run down my cheeks from my closed eyes
your hand gently presses mine
a jolt – my hearing is clear again
I can hear:

Señoras y señores pasajeros, ¡bienvenidos a Valencia! Hace un día soleado y la temperatura es de 20 grados Celsius. En nombre del

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

37

comandante y de toda la tripulación les agradecemos haber elegido nuestra compañía para volar hoy y esperamos hayan tenido un vuelo agradable. También les deseamos una feliz estancia y confiamos en verlos nuevamente a bordo.

(Aplauze)

(Applause)

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<https://editura.mtlc.ro/>

The University of Bucharest

2022

Andrei-Tudor Dumitrescu

[b. 1982]

Avocat. A urmat cursul de creative writing susținut de Marius Chivu și Florin Iaru. A publicat proză scurtă. Acesta este debutul său în poezie.

Lawyer. He has attended the creative writing course given by Marius Chivu and Florin Iaru. He has published short fiction. This is his debut in poetry.

Fiul meu și cu mine

Mâncam cereale cu iaurt

Și

Ne uitam la ghețari

Topindu-se

Pe telefonul mobil

Ochii lui

Neîmblânziți

Priveau coloșii albi

Care crăpau în apele oceanului

Umflând valuri de care nimănui nu-i pasă

Mânca singur

Ținând cu pumnul mic

Lingura argintie de inox

Și pete de iaurt îi mânjiseră

Obrajii

Pieptul

Mâinile

Se ștergea

I was eating cereal and yoghurt

With my son

And

On the cell phone

We were watching icebergs

Melting

His untamed

Eyes

Watched the white colossi

Crack in ocean waters

Raising waves nobody noticed.

He was feeding himself

His small fist held

The inox spoon shining like silver

And his cheeks

Chest

Hands

Were smeared with yoghurt

He wiped it

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

40

Stângaci

Cu o bucată de șervețel

Îndârjindu-se să-și ordoneze

Mișcărilor

Stăteam așa

Cuminți la masă

În căldură și miros de dimineață

Și priveam amorțiți

Ghețarii cum dispăreau

Pentru totdeauna

Pe-un ecran

Zdrobindu-se de valuri

Ca firimiturile dintr-o pâine uriașă

Ni se părea dramatic

Dar era și plăcut:

Bananele din farfurie erau gustoase

Iaurtul acrișor

Căpșunile coapte.

Clumsily

With a napkin

Completely immersed

In his endeavour

We just sat there

Calm

At the table

In the heat and fragrance of the morning

Absently watching

On a screen

The icebergs vanish

Once and for all

Breaking away in the clashing waves

Like crumbs of a huge loaf

It looked dramatic

But it was also nice:

The bananas on our plates were tasty

The yoghurt was mildly sour

The strawberries ripe.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

Adriana Teodorescu

[b. 1982]

Poetă, autoare a 2 volume de poezii.

Absolventă a Facultății de Litere, specializarea română-franceză. Lector universitar în cadrul Departamentului de Asistență Socială al Facultății de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca. Doctor în filologie (literatură comparată) și în sociologie. A publicat poezie, studii, eseuri și recenzii în reviste literare din țară și din străinătate.

Poet, author of two books of poetry.

She studied Romanian and French, and teaches now at the University Babeș-Bolyai in Cluj, the Department of Social Assistance. PhD in Philology (Comparative Literature) and also in Sociology. She has published poetry, studies, essays, and reviews in literary magazines in Romania and abroad.

Accident vascular cerebral iarăși

M. stă în spatele vaselor sale de sânge ca după
o cădere de ramuri de copaci
mintea lui e acolo într-un cuib prăbușit.

Mama îmi explică cum nu va mai veni pentru totdeauna acasă
cum o parte din el va fi ca și când s-ar afla mereu într-o
delegație
dan mă sfătuiește să îl văd în prag de ușă,
dacă îl sperie ceva, sunt riscuri să treacă dincolo
adriana nu mai sunt eu și mănâncă fără mine tot ce se pune pe
masă
când dorm în corpul meu se face o groapă
lumea se clatină, se strâmbă, apar fisuri,
sunt curenți ce vor să ne scoată afară
ne legăm picioarele de lucrurile din casă
în oglindă ochii noștri sunt roșii, ne ferim să îi lăsăm singuri
copii cu sindrom down ne continuă greșit
fac jocuri din curse de șoareci
trebuie să scăpăm,
să-l despărțim pe M. de accidentul său ca de o haină,

Cerebrovascular accident. Again

M. hides behind his blood vessels as though
he were hidden by fallen tree branches
his mind is there somewhere in a fallen nest.

Mother tells me he will never come back home
part of him will be on some permanent mission.
Dan advises me to imagine him on the threshold, he says
that if anything startles him, he risks falling to the other side
I am not Adriana any more, I am someone else who eats
absolutely everything in the house
when I am asleep my body is a grave
the world shakes, becomes distorted and full of cracks,
we are pushed outside by currents
we tie our feet to objects
seen in the mirror our eyes are red, we avoid leaving them
all alone
children with down syndrome follow us in the wrong
direction
like playing with mouse traps –
we must struggle free,

ca de un obicei prost, ca de un timp ce nu i se potrivește.

Toată luna noiembrie M. nu a vorbit deloc
cuvintele i s-au blocat îndărătul sângelui și
am zis, mamă, să-i scoatem venele afară,
mama crede că el e într-o mașină care se oprește
că am ajuns la marginile pământului
nu mai este pe ce merge, nu mai este ce vedea,
privirea li se tulbură la amândoi deodată
iar eu urlu ca un câine să nu mă lase singură.

Tot anul a fost o succesiune de noiembrie
mă trezeam în câte o dimineață și M. nu era
abia așteptam să adorm iarăși
uneori începea să existe, dar continua să îmi lipsească
ce petreceam împreună era mai slab decât ce ne separa
casa ni s-a umplut de tablouri cu oameni în prag
lumea ni s-a închis la culoare și accidente peste accidente
au făcut din creierul nostru cotlonul nesigur
pe care trebuie să îl părăsim.

we must separate M. from his accident as though it were a
coat,
a bad habit, a time to which he is no longer connected.

All through the month of november M. never uttered a word
his words were clotted behind his blood and
I said, Mum, let's take his veins out,
mother thinks he is in a car that will stop
when it reaches the edge of the earth
no more road, nothing to see,
she is with him, their eyes dim, sight fails them both at once
and I howl like a dog, not to be left alone.

This whole last year has been one long november
when I woke in the morning and M. was not there
I couldn't wait to fall asleep again
at times he would come alive, but I went on missing him
what we shared was so much less than what kept us apart
our house filled with paintings of people on the threshold
our world darkened as accident after accident pushed our
minds to the brink
and all we could do was leave them behind.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

44

M. stă mult în spatele vaselor sale de sânge
nu vine întotdeauna acasă dar îl așteptăm cu toate ușile
deschise
cu toate legăturile făcute.
Din când în când numai, avem vise cu ape peste care matca se
strânge
Din când în când numai, ajungem la mare și nu mai ieșim din
valuri.

M. hides behind his blood vessels
he doesn't always come back home but we keep waiting for
him with all the doors open
all synapses intact.
From time to time, we dream of waters out of kilter
From time to time, we do reach him in that sea and we
cannot escape the waves.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Daniel D. Marin

[b. 1981]

Poet și traducător, autor a cinci cărți de poezie și a unui mic jurnal sardo-american. Realizator a două antologii de poezie.

Poet and translator, author of five books of poetry and of a short Sardo-American diary. He has also published two important anthologies of poetry.

mogâldeța

mogâldeța asta care te privește cu ochii ei mari negri,
pe care tu o mângâi mai mult cu disperare decât cu dragoste
și ea stă cuminte cu botul ușor întredeschis,
cu limba roz printre caninii albi, respirând sacadat

ea îți aduce multă alinare, tu îi aduci și mai multă alinare,
o simbioză eficientă, ea trăiește pentru tine,
tu nu vrei decât să uiți și uiți multe când mângâi mogâldeța,
ea nu te întreabă nimic deși parcă știe că este ceva în
neregulă,
cu siguranță te-ar întreba, dar e mai bine să crezi
în discreția și supunerea ei de gheșă

pe mogâldeța asta, un suflet cu blană și colți,
era s-o îneci în urmă cu ani, erai doar un puști zănatic,
ai pus-o într-o pungă de plastic, abia mai respira
și împins de o curiozitate morbidă
ai vrut să vezi dacă nu cumva s-a sufocat
și te-ai răzgândit așa, fără să știi nici tu prea bine de ce

the minikin

this minikin watches you with big dark eyes
while you're fondling it with heartache rather than love
while it's sitting still, muzzle slightly open,
its pink tongue between white canines, panting

this minikin reassures you, and you comfort it even more,
an efficient symbiosis, you two: it lives for you,
all you want is to forget—you pet it and forget it all,
it asks no questions, yet knows something
is wrong,
it could ask you, of course, but it prefers to offer itself
to you as discreet and loyal as a geisha

years ago, when you were a mere thoughtless child,
you almost drowned this minikin with fur and fangs,
you pushed it inside a plastic bag, and it could hardly breathe,
your morbid curiosity
wanted to see if maybe it would choke, but then
you changed your mind, no reason at all—you just did

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

47

acum ești ok sau cât de cât ok, oricum ai uitat aproape tot,
numai ziua în care un vârtej turbat te-a prins în același râu
și ea a sărit după tine nu o uiți nici măcar în somn,
când te visezi copil și făpturi monstruoase
îți rânjesc și te întreabă amenințator cine naiba este ghemul
ăsta
numai blană și ochi și dacă este bun de mâncare,
iar tu zâmbești liniștit prin somn și le răspunzi fără pic de
teamă:
ea este mogâldeța și acum vă mănâncă pe toți!

you are ok now, well, more or less ok, it is almost forgotten,
but not even while sleeping can you forget how that day
when a wild whirlwind grabbed you in the very same river
the minikin jumped after you, you dream you are a child again
threatened by monstrous creatures
who grin and ask fiercely
who the hell that minikin is
all fur and eyes – let us eat it, eat it, shall we
and you smile peacefully in your dream and answer unafraid:
it is my minikin and in a minute it will swallow you all!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<https://editura.mtlc.ro/>

The University of Bucharest

2022

cum m-am sinucis

primeam zilnic câte o vedere dintr-un oraș european
de la un anonim, probabil tipul făcea turul Europei
și găsea de cuviință să-mi trimită aceste atenții drăguțe
pe spatele cărora scria cu o mână tremurată
și litere de tipar „în curând ajung și la tine, pregătește-te”,
suna puțin a amenințare, semăna puțin și cu mesajul
unui ins psihopat, dar la fel de bine putea fi ceva inofensiv

îmi imaginam dacă nu este cumva un cunoscut care
se ține de glume și mă pufnea râsul, apoi îmi imaginam
că este un necunoscut căruia nu-i va fi deloc ușor
să ajungă la mine, în acel moment locuiam într-un cartier
mărginaș cu nenumărate străduțe, până și poștașul
le încurca uneori, și iar mă pufnea râsul deși ieri promisem
o vedere pe care scria „mâine ajung la tine, pregătește-te”

și în timp ce elaboram aceste scenarii plauzibile, aud
interfonul, mă duc alene, întreb cine este și o voce metalică
îmi spune fără inflexiuni vocale „sunt eu, ești pregătit?”,
incredibil, îmi zic, totul este al naibii de real și nu prea

I killed myself

every day I received a postcard from some european city from
a stranger who was probably going on a tour of the continent
and thought it a good idea to send me nice images
while on the other side of the card, in a trembling hand,
all capitals, he wrote “I’m coming for you soon, get ready”,
a threat, or maybe a message from a psychopath,
or it just meant nothing at all.

I told myself it might be a prank by some acquaintance
I burst into laughter, then I imagined it would be
damn difficult for that stranger to reach me since I was living
at the moment in a district on the outskirts, innumerable
little streets among which the postman himself was at a loss,
I laughed although I had received a postcard
with “I’m coming for you soon, get ready” again

while I was meditating on all this, the interphone
rang, I took my time, “who is it”, I asked, and a metallic voice
answered impersonally, “it is me: are you ready?”,
impossible, I thought, it looks damn real and not a joke

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

49

seamănă a glumă, „nu, îmi pare rău, dar nu sunt pregătit”,
i-am zis tipului pe un ton dur menit să-mi mascheze teama,
„mâine la aceeași oră vin din nou, să te găsească pregătit!”

tremuram și mă întrebam cum adică să mă găsească pregătit,
asta înseamnă că mă așteaptă ceva sau mai degrabă cineva,
n-aveam deloc chef de șarade, așa că mi-am făcut bagajul,
am luat primul tren și m-am dus la cabana mea secretă
din creierii munților, în care intru respirând ușurat și văd pe
masă
o vedere, îngheț, o întorc, citesc pe spate „pregătește-te,
azi vin aici la tine”, imposibil, îmi zic, și îmi duc pistolul la
tâmplă

at all, “sorry, mate, I am not ready really”,
I told the guy with a self-assurance meant to hide my anxiety,
“I’ll be here tomorrow at the same time: remember, be ready!”

I was shaking, wondering what he meant, be ready,
was something or someone, rather, actually lying in wait,
it sounded like a stupid charade, so I packed my things
boarded the first train and went to my secret hut
up in the mountains: stepping in at ease at last
I see a postcard on the table. a chill.
I turn it over: “be ready, I am coming today”,
out of the question, I decide,
and place the gun to my temple

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Poet, dramaturg și traducător.
Cărți publicate: *O carte de poezie* și *O carte de teatru* (ambele în 2020).

Poet, playwright, and translator.
Books: *A Book of Poetry* and *A Book of Drama* (both published in 2020).

Vasile Andreica

[b. 1978]

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

51

dakini stotra

în slava ochilor tăi noaptea a uitat de-ntuneric
în slava mâinilor tale se-aliniază planetele
când te încrunți se tulbură centura de meteoriți
iar Terra dansează din buric înfiorată

prin tine lumile-și capătă noima
telecomanda Domnului comută-n inima ta
șiruri de flori bat pas de paradă
însăilând ghirlanda altarului tău

în privirea ta-i ciuperca Hiroshimei
și puterea centralei atomice
râuri de viață și stropi de moarte arunci
fără prezența ta nu se justifică zorii

în tine mă pierd, în tine mă caut
și-n tine-am pierit și prin tine înviu
și-n tine-s cuprins și-n tine se-adună
mirarea și farmecul de-a mai fi viu

in the glory of your eyes night forgets darkness
in the glory of your hands all planets find their place
when you frown it agitates the asteroid belt
sets Terra shimmying from the core

you give a meaning to each world
God's remote controls your heart
long lines of flowers parade
gathering in a wreath around your shrine

your eyes contain the Hiroshima mushroom
and the strength of nuclear power plants
you sprinkle rivers of life and death
without you dawn has no purpose

in you I lose and find myself
with you I died and was born again
I am part of you and you bestow on me
the wonder and the spell of being alive

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

nu ești a mea

uneori te-nvălui într-un surâs șăgalnic. privirea ta e plină,
soarbe lumina ca pe o limonadă răcoroasă. de dincolo de
spațiu ai venit în numeformă și nu ești a mea.

dansul tău e stângaci, singuratic. pasul tău de felină timidă mă-
nconjoară tiptil șovăind. îți șlefuiеști vorbele cu lacuri fine și
nu ești a mea.

îți zburdă prin minte trecute dezastre. povești ticăloase din alte
istorii încovoaaie pereții inimii tale. mergi cu tihna netihnită a
unui suflet nelumit și nu ești a mea.

brațele tale mă strâng cu plăcută durere. foamea de dragoste
pură țâșnește din noi ca lava și frigul o-îngheață. ritmul
armonic cordial ni se-ntâmplă și nu ești a mea.

am uitat cine ești și trecutul. am uitat ce am fost și ce-am vrut.
sunt cu tine acum deocamdată și altă lume mai bună nu știu și
nu ești a mea.

you are not mine

you often wear a playful smile. your eyes absorb light like
cool lemonade. you have arrived from beyond space, as
name-shape, and you are not mine.

your dance is awkward. your steps betray the shy feline that
tiptoes around me undecidedly. you polish your words with
refined brightness and you are not mine.

your mind hides past catastrophes. foul stories from an alien
history distort the walls of your heart. you walk with the
restless peace of an unworldly soul and you are not mine.

your arms clasp me with gratifying grief. we thirst for love
like lava no cold can freeze. we share the affable harmony
again and again and you are not mine.

I do not remember who you are, I fail to remember the past. I
no longer remember who I was, what I desired. I am with
you in this interim and there is no better world and you are
not mine.

mi-am dat la topit istoria și mi-a fost returnată. vechi hrisoave
nesfinte varsă cerneală și tuș peste noi. vorba mi-e chiot de
suflet astmatic și nu ești a mea.

al meu nu-i nici acest trup, nici fiirea, și-n taină trimit fanteziile
la ocnă, simt doar căldura gândului care pleacă spre tine și nu
ești a mea.

ne strivesc paradoxuri și planuri, proiecte și scheme, scenari
complexe, obligatoriul cor social își cântă litania și nu ești a
mea.

ce va fi nu a fost și ce este se trece. nici clipa ori anul, nici ora,
secunda, nici semnul, nici somnul, nici aer, nici foc, nimic nu
stă veșnic și nu ești a mea.

a zecea poruncă le-abrogă pe toate, ne ducem de-a valma în
eternitate și-n singura ultimă realitate din care suntem și prin
care sunt toate ești veșnic a mea.

I allowed my history to be melted and it was given back to
me. old pagan documents pour writing ink, indian ink over
us. my words are hisses of my asthmatic soul and you are
not mine.

this body is not mine either, this life even less, and in secret I
send my fantasies to a salt mine, all I feel is the warm
thought that travels from me to you and you are not mine.

paradoxes and plans, projects and sketches, complex
scenarios crush us, the unavoidable social choir intones its
litany and you are not mine.

what will be has not been and what is passes or will pass.
nothing is eternal – the moment, the year, the hour, the
second, the sign, sleep, air, fire – and you are not mine.

the tenth commandment annuls everything, we tumble into
eternity, and, in that last ultimate reality that we are made of
and which includes all there is, you are forever mine.

rugăminte

Judith, ai dreptate:

îți dau cheile castelului.

Ai să-ntâlnești camere mari și reci

și mi-aș dori să nu te sperii.

Când vei pătrunde-n ele nu uita către cine ai venit

lăsându-ți trecutul în urmă.

Judith, să știi:

flori fără bălegar nu există,

patrie fără arme,

viață fără sânge

sau soare fără noapte.

Să știi că pășești pe inima mea care palpită la fiecare

pas al tău.

Judith, ia seama:

ultima cameră e plină de sfinte moaște.

Te poți întoarce din drum dacă ți-e jenă

sau poți săruta mâini binecuvântate care

mi-au închis rănilor cu mângâierile lor.

prayer

Yes, you are right, Judith:

here, take the keys to the castle.

You will pass through cold rooms

please don't be afraid.

When you step in, remember whom you have come here for

leaving your past behind.

Judith, let me tell you:

flowers and manure go well together,

homeland with weapons,

life and blood

sun and night.

And do not forget that you walk on my heart, which throbs whenever

you step on it.

Judith, beware:

the last room is filled with sacred relics.

If you feel uncomfortable, you can retrace your steps

or you could kiss the blessed hands that

stroked my wounds till they healed.

Judith, fii atentă:

dacă vei ajunge la ultima ușă și nu te poți abține s-o deschizi,

castelul va sări în aer cu noi cu tot.

Mă vei căuta și nu mă vei găsi, căci vei fi ajuns

în inima inimii mele, vidul-sursă,

nirvana cea una cu samsara.

Mă vei căuta și vei plânge, fără să știi

că mai înlăuntrul meu n-ai cum ajunge.

Nu mă vezi pentru că stai în centrul ființei mele.

Și, Judith, îți mai spun ceva:

de la atâtea lacrimi plânse cu ochii la cer

barba mi s-a făcut albastră,

dragostea mea.

Listen, Judith:

if you find the last door and feel you must open it no matter what,
the castle will blow up with us in it.

You will not find me, since you will have entered

the heart of my heart, the source-void,

nirvana and saṃsāra will be one.

You will look and look and ignore

that in me you cannot go deeper than that.

You will not see me because you will be at the very heart of my being.

One more thing, Judith:

from so many tears shed while my eyes were riveted on the sky

my beard has turned blue,

my love.

Monica Manolachi

[b. 1976]

Poetă, traducătoare și lector la Universitatea din București. Este autoarea studiului *Performative Identities in Contemporary Caribbean British Poetry* (2017). Cel mai recent proiect poetic este volumul bilingv *Journeys in Europe* (2022), alcătuit împreună cu Neil Leadbeater.

Poet, translator and lecturer at the University of Bucharest. She has written *Performative Identities in Contemporary Caribbean British Poetry* (2017). Her latest poetic project is the bilingual volume *Journeys in Europe* (2022), edited with Neil Leadbeater.

O zi de iarnă

Venise vacanța de iarnă, jucam *scrabble*.
Calea Văcărești s-a umplut de un zumzet nou:
nu tramvaie, nu trolee, nu mașini cu sirene,
nu tropot de cai înhămați la căruțe.

Scandau *Libertate, Libertate*,
strigau la fel cum strigau și în fabrici,
un ecou lung, dureros, jerpelit,
iar eu nu aveam încă toate literele
să înșir cuvântul pe tablă.

Am sărit la fereastră și i-am văzut:
treceau cu steaguri, cu brațele ridicate,
pași mari, în haine groase,
cu ușănci din blană de oaie ca a lui tataia.

Se duceau undeva în centru, care nu mai era
centru de la cutremurul din '77, se dărâmaseră
blocuri, fuseseră oamenii dați afară
din vise, unii își luaseră câmpii sau zilele,

Winter day

It was the winter holiday and we were playing Scrabble.
Calea Văcărești filled with a strange humming noise:
not of trams, trolley buses, car sirens,
not the clatter of hoofs and carts.

It was voices chanting *Freedom, Freedom*,
the same voices as inside factories,
a long, painful, woeful echo
and I did not yet have all the letters
to lay my word on the board.

I rushed to the window and saw it all:
holding flags, their arms raised,
they strode, wearing heavy coats
ushankas made of sheepskin, just like my grandad's.

They were heading for the town centre, but there was no
centre, not since the earthquake in '77, collapsing
all the blocks of flats, everyone turfed out
of their dreams, driven to madness or suicide,

alții își luaseră lumea în cap —
părea o procesiune, un fel de nuntă
fără miri.

La prânz mama ar fi vrut să ne sune:
„Nu ieșiți din casă!” Rețeaua de telefonie se blocase.
Pe câmpul de peste drum ninsese cu cicatrici,
nu mai rămăsese nicio ușă pe care să ieși,
nu mai erau vânzători de cireșe amare la porți.

Venise iarna, trebuia să înțelegem.
Moartea. Nașterea. Viața. Totul. Deodată.
Eroismul, predat ani de zile în școală,
se prelingea acum *live* pe aceleași străzi
unde vara trăgeai de vata pe băț
și jucai „flori, fete, filme sau băieți...”

Oamenii intrau, ieșeau, intrau, ieșeau,
așa cum se perindă sensul prin ființe,
iar călătoria cu metroul a durat decenii:
a început într-un regim, s-a încheiat în altul.

Ziua în amiaza mare cădeau turturele din cer,

some were just leaving with no idea of destination —
it looked like a procession, like some sort of wedding,
but with no bride and no groom.

Mother tried to phone at lunch time and tell us
“Don’t go out!”, but all the lines were down.
The field across the road was all snow and scars,
there was no door that could be got out of,
no more bitter cherries from sellers at the gates.

It was winter. We had to understand that.
Death. Birth. Life. All of it at once.
Heroism, we’d been taught about it for years in school
and now, here it was, happening, live, on our streets,
where we’d licked candy floss in summer
and played “What’s the time, Mr Wolf?!”

The city bustled, people came and went,
as the meaning of it all sank in,
and subway trips went on forever
starting under one régime and ending in another.

In broad daylight, turtle doves fell from the sky,

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

59

televizoarele alb-negru erau cuprinse de euforie,
ecranele se colorau instantaneu,
crengile săreau din arbori, își luau zborul,
prielnice focuri făceau semne în noapte.

Am ieșit doar din mine ani la rând,
mă urmăream prin oraș la fel ca azi Google,
îi spuneam acelei fete *bună, ce mai faci?*
Îi răspundeam doar când ajungea departe,
nici nu mă dureau despărțirile,
în abisul nostru comun am zburat cu deltaplanul,
am inventat anotimpuri lingvistice,
am, am și am, ai, ai și ai
visat, ratat, reluat.

De-aș fi ieșit în stradă atunci,
aș fi văzut încă șerpuitele cozi în jurul absenței,
aș fi auzit cheile rotite în broască,
în barză, varză, viezure, mânz,
aș fi simțit lămpile cu carbid de la baricade,
aș fi intuit încă de atunci lacătele, igrasia, rugina,
ochii camerelor goale și întunecoase,
lumânările și fumul unui Crăciun de pomină,

black-and-white televisions blinked euphorically,
screens came alive with unexpected colours,
branches flew from the trees,
fires alive with promise lit the night.

I had left myself behind for years on end,
I would follow myself as we do now on Google,
I would say to that girl *hi, how are you?*
By the time the answer came, she had already gone,
separations never hurt,
I would glide across the abyss between us,
I had invented linguistic seasons,
I have and have and have, you have and have and have
dreamt, failed, resumed.

Had I been able to go out then,
I would have seen the queues snaking around absence,
I would have heard the keys turning in the keyhole,
Dacian words, *barză, varză, viezure, mânz**,
I would have sensed carbide lamps from barricades,
I would have intuited locks, dampness, rust,
the eyes of empty dark rooms,
the candles and smoke of a memorable Christmas,

m-aș fi lăsat peste lume cum se lasă seara,
te-aș fi văzut și pe tine la o fereastră,
un poliedru cu inimă
jucând non-stop *scrabble*.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

60

I would have enveloped this world in evening,
I would even have seen you at your window,
a polyhedron with a heart
playing non-stop Scrabble.

* *barză, varză, viezure, mânz: stork, cabbage, badger, colt*

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Ofelia Prodan

[b. 1976]

Poetă, deținătoare a premiului Asociației Scriitorilor din București (2008) și a premiului special al președintelui juriului la Festivalul de literatură *Bologna in Lettere* (2021).

Poet. She has been awarded the Prize of the Association of Bucharest Writers (2008) the Prize of the Jury at the Literature Festival *Bologna in Lettere* (2021).

am fost o comunistă mică și convinsă devotată total
îmi plăcea să învăț nu vedeam un chin în asta
eram premiata clasei abia așteptam
dimineața să merg la școală să mai aflu ceva interesant
să mai rezolv vreo problemă complicată la mate
ceva care mă provoca de parcă eram într-o competiție
continuă
părinții mei erau de origine sănătoasă
și în plus lucrau amândoi în domeniul comercial
tata vânzător mama contabilă
dar aveam o colegă ai cărei părinți erau profi de mate
respectiv română
era preferata era feblețea învățătoarei
și în timpul orelor de educație sportivă învățătoarea
ne-a aliniat în curte pe trei grupe și a zis să votăm
prin ridicarea mâinii comandantul de detașament apoi
comandanții de grupă
am fost aleasă din prima dar învățătoarea
a luat cuvântul și le-a zis colegilor dacă sunt convingi
că eu sunt cea mai potrivită poate se înșală și mai potrivită e
colega
care era odraslă de profi bine n-a adăugat asta

As a little girl I believed in communism and was devoted to it

I liked studying, it was not difficult at all
I was the best in my class and was eager
to go to school in the morning and learn something interesting
solve some complicated problem in math
do something challenging, life was a constant competition
my parents came from a good communist background
and both had very lucrative jobs
my father was a shop assistant, my mother an accountant
but I had a colleague whose parents were teachers – math and
Romanian
the schoolmaster just loved her
during the sports class the teacher
divided us into three groups and said we must elect
the commander of the detachment and then another one for
each group
we had to raise our hands
I was chosen unanimously, but the teacher
took the floor and asked the pupils if they were absolutely
certain I was the most suitable,
maybe they were wrong, maybe my colleague was better

dar ăsta era punctul nevralgic colegii au înțeles aluzia s-au conformat
și la a doua votare a ieșit odrasla de profi
eu am ieșit doar comandant de grupă am rezistat eroic
nu m-am plâns în mintea mea eram o comunistă persecutată
mă gândeam la comuniștii care suferiseră eroic
în închisoarea Doftana o vizitasem într-o excursie cu clasa
și rămăsesem impresionată mi-am făcut exemplar
datoria de comandant de grupă
am învățat și mai bine învățătoarea nu mă mai suporta
aproape deloc
nu știam să fiu un copil simpatic zâmbeam rar
eram mult prea serioasă pentru un copil
și cum nu mă dădeam pe brazdă a chemat-o pe maică-mea la școală
i-a spus îngrijorată că ceva e în neregulă cu mine
să fie foarte atentă la cum mă comport
că în mod sigur va avea foarte mari probleme din cauza mea

suited
she was a teachers' child – well, she didn't say that
but everyone understood the hint and the argument and obeyed her
so the second time round they voted for the teachers' child
I became only group leader, but I did not complain
I was a persecuted communist in my mind
I thought of the communists who had been tortured
in the prison Doftana that we had all visited on a trip,
it had impressed me, I did my duty as group commander
as best I could, I was perfect
I had good grades and the teacher didn't like me at all
I smiled rarely and did not know how to make people like me
I was much too serious for a child
and, since I did not seem to change at all, the teacher
summoned my mother to come to school
she told her there was something very wrong with me
I must be taught how to behave
or else I would land them all in trouble.

**să fii cuminte la școală să n-o superi pe tovarășa
învățătoare**

să înveți și să iei zece pe linie că altfel mă faci de râs
să-ți mănânci senvișul în pauza de la 10
și să nu murdărești uniforma iar când se termină orele
să vii direct acasă și să stai cuminte
până la 4 când vin eu de la serviciu să-mi spui tot ce ai făcut

să nu te joci cu copiii de la parter că sunt copii de țigan
și iei păduchi iar eu n-am timp să te despăduchez
să speli vasele din chiuvetă și să cumperi lapte și pâine
iar când vin eu de la serviciu să gălesc casa curată de lingi
miere

să îți faci temele să duci gunoiul să ai grijă
cum cobori scările că iar au luat lumina și când te întorci
să speli găleata de gunoi în cadă s-o clătești bine
să te speli cum te-am învățat pe mâini
să scoți din cuptor cartofii prăjiți să-i încălzești la foc mic
să-i mănânci cu pâine și cu salată de roșii cu ceapă
împreună cu nesătulul ăla de tac-tu
că mâncați amândoi de parcă v-ați născut pe vremea

**behave yourself at school and don't upset the Comrade
teacher**

learn your lessons, get good grades, don't make me ashamed
eat your sandwich at ten, during the break
do not dirty your uniform again after your classes
come straight home and take care till I return from my job at
four, and then tell me everything you've done today

do not play with the gipsy children on the ground floor
you will get lice from them, and I have no time to delouse you
wash the dishes in the sink, buy milk and bread
and when I'm back I want to find the house as clean as a
whistle

do your homework, take out the rubbish, be careful
coming down the stairs, they have cut off the light as usual
when you come up gain, wash the rubbish bin and rinse it well
wash your hands as I've taught you
take the fried potatoes from the oven and heat them on a low
flame
eat them with bread and tomato salad with onions
together with your father, who must have been born during

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

65

foametei

să ai grijă ce vorbești și să nu stai de vorbă cu necunoscuții
să te joci cu mingea numai în spatele blocului
și să nu stai mult pe afară că se întunecă
și umblă niște criminali cu o cruce pe frunte care prind copii
și îi omoară le zice sectanți ieri au omorât o fată
avea zece anișori ca tine și miliția nu le dă de urmă
să vii acasă devreme că eu alți copii nu mai fac

famine

you are both as hungry as bears

mind what you tell people and beware of strangers
play ball only behind the block
don't stay outside after dark
criminals with a cross on their foreheads steal children
and kill them – sectarians – they killed a girl yesterday
she was ten years old, just like you, and the police can't catch
them
come home early, I don't want to have to bear another child

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

în decembrie 89 eram tot într-o tabără de mate
dar județeană la Amara într-un complex hotelier de lux
pentru vremurile acelea nu prea eram în formă
luasem note mediocre la teste și nu mă mai interesa nimic
mă plimbam absentă pe holurile lungi ale hotelului
și în dimineața lui 22 au dat radioul cu boxele la maxim
vorbea Sergiu Nicolaescu spunea ce criminal odios
e Ceaușescu eram derutată eu credeam
că Ceaușescu e cel mai diplomat președinte din lume
că el menține pacea între popoare și fără el ar fi fost dezastru
dar auzeam la radio tot felul de grozăvii
în numai o oră am trecut de partea revoluționarilor
Ceaușescu era un criminal sângeros era vinovat de genocid
și trebuia prins tocmai fugise cu elicopterul
în complexul hotelier era deja haos
pe noi copiii ne-au înghesuit în două autobuze
și ne-au trimis acasă fără nicio explicație
și nici nu era nevoie eu stăteam pe geamantan
în autobuzul care se zdruncina prin gropi și hârtoape
și auzeam că au scos din unitatea militară soldații cu tancurile
mi s-a aprins sângele în vene mi-am zis în gând
merg la revoluție mă duc la București

in december 89 I was on a district math camp
at Amara in a luxurious hotel
I was not exactly in good shape
I had poor grades in all the tests so I was not very happy
I walked absent-mindedly down the hotel's long corridors
and on the morning of the 22nd they turned the radio on loudly
Sergiu Nicolaescu was speaking, saying what a horrible
criminal Ceaușescu was, I was at a loss, I had thought
Ceaușescu was the most tactful president in the world
he brought peace to all peoples, he kept the world going
but all sorts of horrible things were being broadcast
it only took me an hour to side with the revolutionaries
Ceaușescu was a cruel criminal guilty of genocide
they had to catch him, he had just escaped in a helicopter
the hotel was in turmoil
all the children were put on two buses
and sent home without any explanation
but who needed explanations, I was sitting on my suitcase
while the bus bumped along on the broken road
and we heard that soldiers and tanks had left military bases
I felt my blood boil and told myself
I must go to Bucharest with the revolution

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

67

făceam tot felul de scenarii inspirate din Mizerabilii
despre Revoluția franceză eram convinsă că mă așteaptă
un viitor glorios sau cel puțin o moarte glorioasă
dar cum am ajuns acasă și le-am spus alor mei
că eu merg la revoluție m-au închis în camera mea
unde am plâns până am auzit prin pereții subțiri
că teroriști mascați ies din canale și trag în oameni în
București
așa că mi s-a luat iar după vreo 3 nopți de nesomn
am urmărit ca-n transă la televizorul alb-negru procesul lui
Ceașescu

I built up scenarios inspired by *Les Misérables*
from the French revolution, I was dead certain a glorious
future
awaited me, or at least a glorious death
but when I got home and told my parents
I would join the revolution, they locked me in my room
where I wept bitterly until I heard through the thin walls
that masked terrorists had emerged from the sewers in
Bucharest and pulled people down
my enthusiasm died after three sleepless nights
in a trance, on our black and white television, I watched
Ceașescu's trial

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Carmen Sorescu

[b. 1973]

Mă gândeam că într-o zi cineva mă va întreba să spun exact așa, două rânduri despre mine, am răsfoit cv-ul, câteva poeme, câteva eseuri, m-am gândit la tatăl meu mort de curând, la ziua de mâine, ce aș fi, ce aș deveni, și nu m-am putut pronunța.

I imagined someone would some day ask me to say something about myself in two lines. I examined my CV, several of my poems, a number of essays. I thought of my father, who died recently. I thought of tomorrow, of what I could be, of what would become of me—and I could not really say much.

Fiecare femeie

Duce în spate un singur asfințit pentru singurul bărbat pe care l-a iubit

Fiecare femeie are un declin, o arsură pe spinare, un loc unde ploile nu mai cad

O singură tăcere și o singură moarte pentru singurul bărbat pe care l-a iubit

Fiecare femeie are un sfârșit de glorie, o amputare a viselor, o singură armură

Care doar o singură dată poate fi pătrunsă, o singură dată învinsă

Vine o vreme când iubirea nu mai e țesută din carne vie ci cârpită cu fire de iută

Ca pentru orice sac ponosit, fiecare femeie măcar o dată în viață stă

Pe marginea sufletului uitându-se în gol, dându-și rotocoale propriului trup

Așa cum păsările mult timp își hrănesc puii și într-o zi renunță

Fiecare femeie doar o singură dată trece razant pe lângă inima iubitului

Atunci e șansa să fure cufere cu aur, doar într-o singură

Every woman

Carries on her back just one sunset for the only man she has ever loved

Every woman has a slope, a burnt spot on her back, where rain no longer falls

Every woman has one silence and one death for the only man she has ever loved

Every woman has a glorious end, an amputation of dreams, one armour only

Which can be pierced, which can be defeated only once, once only

There comes a time when love is no longer woven with threads of flesh, when it is darned with jute

Like a battered sack, at least once in her life, every woman sits on the edge of her soul, gazing into the abyss, going round and round her own body

The same as birds feed their fledglings till a day comes when they give up

Every woman almost, though not quite, touches her lover's heart

During one night alone, and that will be her chance to steal chests filled with gold

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

70

noapte

Are o mie de mâini și tot ce va urma după aceea sunt doar
repetiții mai mult

Sau mai puțin reușite ale acelei nopți, pentru că, desigur, în
acea noapte

Are o mie de ochi cu care vede în măruntaie, în vise și-n
stelele lui ocrotitoare

Doar o singură dată poate coase fin, atât de fin, încât
niciodată nu se va cunoaște

Că sunt de fapt două suflete încheigate, o singură dată trece
albia râului

Și dacă a rămas de partea cealaltă nu mai există cale de
întoarcere

She will have a thousand hands and all that follows will be no
more than successful or failed

Repetitions of that one night, because, during that night

She has a thousand eyes that see all his entrails, his dreams
and his protective stars

Just once and once alone will she be able to sew almost
invisibly to anyone ever

The two souls into one: only once does a woman cross the
river

And if she stops on the other side – there is, there will be no
way back

C ONTEMPORARY
L I T E R A T U R E P R E S S

Confetti

am fi meritat o despărțire frumoasă
un pact, o înțelegere, să ne punem de acord
asupra inimii așa cum împărțim pământul la moștenire

să știm fiecare cu ce-a rămas și ce poate duce mai departe
să știm ce luăm cu noi în mormânt și ce lăsăm copiilor
puteam trasa linii, puteam măsura
bucata ta de cer senin, bucata mea de poezie
știam cine până unde putea merge, câtă apă să bea
apoi mă puteam întoarce pe fundul ființei
la hibernare pentru cine știe câți ani

am fi meritat o despărțire cu fast
oarecum teatrală, cu doi actori dându-și mâinile
făcând schimb de ultime replici
de ultime perfuzii
bucățele mici, foarte mici, de diferite culori
s-ar fi împrăștiat atunci din noi
ca niște fâșii de hârtie
cerul s-ar fi luminat pentru ultima dată

Confetti

we would have deserved a beautiful farewell
a pact, an agreement, like sharing
the heart as heirs share an inherited land

we ought to know what each of us can keep and take with us
what dies with us and what will be bequeathed to our children
we could have divided, we could have measured
your share of blue sky, my share of poetry
we should have known how far we could go, how much water
each could drink, after which I would sink back to the bottom
of being, hibernating for who knows how long

we would have deserved a splendid separation
partly theatrical, like two actors shaking hands
exchanging the last few words
as if exchanging a last perfusion
we would have shed
tiny, very tiny bits of ourselves, of all colours
like paper strips
it would have been the last light in the sky

am fi meritat o despărțire la scenă deschisă
cu un fel de ritual, așa cum aveam când făceam dragoste
o ceremonie ca și când m-ai fi cerut de soție
mi-ai fi dat trecutul pe tavă în loc de inel
mi-ai fi spus un te iubesc oarecare, cum ai spus prima dată
așa din greșeală, din nebăgare de seamă
nu tu ai fost acela
eu aș fi șoptit un mulțumesc familiar
ca și cum aș fi luat restul la pâine

am fi meritat un templu în care să ne spunem toate astea
cu un sanctuar special, să ne pregătim dinainte
așa cum se pregătesc mieii de Paști

we would have deserved a standing ovation at our separation
like a ritual, like our making love
a ceremony similar to your asking me to marry you
you would have handed me our past on a tray, instead of a
ring
you would have uttered a plain I love you, as you first did:
a mistake, a moment of inattention
you would not have been yourself
I would have whispered the usual thank you
as if you had given me the change after buying bread

we would have deserved to say that farewell in a temple
a special sanctuary, with prior preparation
as lambs are prepared for Easter

Nefumător, scriitor și manager
cultural, tatăl Gloriei Maria Sultana.

Non-smoker, writer and cultural
manager, father of Gloria Maria Sultana.

Dan Mircea Cipariu

[b. 1972]

minutul de aur

eu sunt selfie
tu ești procter&gamble

marșurile de tuberoze sunt un mega-selfie

ne privim
printre mașinăriile de duh și de carne

pupilă în retină
retină în ochiul de sticlă

un fel de a ne izbăvi

ideologia de a nu fi singur
de a nu îmbătrâni
de a nu muri

totul e doar un punct de vedere

totul e doar un click

the golden moment

I am a selfie
you are procter&gamble

the tuberoses marching are a mega-selfie

we watch one another
among mechanisms of spirit and flesh

pupil in retina
retina in the glass eye

one way of redeeming ourselves

the ideology of avoiding solitude
of not growing old
of not dying

everything we do is one way of looking at life

everything is a mere click

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

75

de a fi

râde iarăși primăvara virtuală
peste campusuri peste rai

toată lumea face selfie
toată lumea dă pe play

*Râde iarăși primăvara
Peste câmpuri, peste plai,
Veselia umple țara
C-a venit Întâi de Mai!*

*Muncitorii au pornit
Și-ntr-un glas s-au înfrățit!
Și ei azi sărbătoresc
Unu mai muncitoresc.*

in order to be

vir-tu-al spring smi-ling a-gain
o-ver cam-pu-ses and hea-ven

e-very-body takes a se-e-lfie
e-e-very-body presses play

[The last four lines make reference to a popular communist song:]

*Spring is laughing again on us
Over fields and over lands
Joy fills our country
Because it is May Day.*

*The workers have come
They speak in one voice
And today they celebrate
The workers' May Day.*

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

76

cartea de tarot

o întreb pe fata bulibașei din Iași
o fetiță de 12 ani
cu ochii scânteietori de tsavorit
care se oglindesc
în salba de 33 de cocoșei de aur de la gât

„cum vezi tu viitorul?”

privim pe fereastra vagonului de clasa I
tăcerea
din ce în ce mai roșiatică
din ce în ce mai îndepărtată

„cum vezi tu viitorul?”

fetița cu ochii scânteietori de tsavorit
silabisește mantra aceluiași răspuns

„cum vezi tu viitorul?”

„până în prezent e foarte bun”

tarot card

I ask the daughter of the Gypsy Bulibasha in Iași
she is 12 years old
with sparkling green eyes of tsavorite
reflected
in all the 33 gold coins that she wears as a necklace

“how do you feel about the future?”

outside the window of the first class carriage
the silence
pink-red-purple
farther and farther away

“how do you feel about the future?”

the little girl with sparkling green eyes of tsavorite
babbles the same answer, her mantra

“how do you feel about the future?”

“it has been fabulous so far”

Patria este printre draperii / discuri vinil / patefoane /
carnetul de bal

în care ștergi și rescrii momentul zero /
fotogramele vii / pașii de condur și cadrul

un joben cu mănuși albe *glacé* /
mănuși de nu mă uita

Patria este chiar atunci când ridicăm paharele în aer

dintr-o cutie vie de 100 ani

să bem pentru deziluzii-iluzii / și pentru lista anuală de
eșecuri

– spune cineva calm ca un maestru al unei înserări fără
turbulențe

ciocnim și aerul dintre cuvinte se dă peste cap ca un adevăr
spus până la capăt

o cutie vie de 100 de ani / tot mai aproape / tot mai departe

Homeland is the space behind curtains / vinyl records /
gramophones / one's dance card

you blot out then write the moment zero all over again /
photograms live / fancy high heels / steps and quadrille

a top hat and *glacé* white gloves / forget-me-not gloves

Homeland is when we raise our glasses

from inside a one-hundred-year-old box

and drink to illusory disillusion / and to our list of yearly
failures

– this is serenely uttered by a master of undisturbed nightfall

we clink and the air between words tumbles like truth without
mercy

a one-hundred-year-old box / closer / yet farther

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

78

refren după refren / multiplicat la nesfârșit / Patria este /
Patria este / Patria este

refrain after refrain / expanded endlessly / Homeland is /
Homeland is / Homeland is

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<https://editura.mtlc.ro/>

The University of Bucharest

2022

Lia Faur

[b. 1970]

Poetă și profesoară. Predă limba, cultura și civilizația românească la Tunis. Organizează și coordonează evenimente culturale în România și Tunisia.

Poet and teacher. She teaches Romanian language, culture and civilisation in Tunis. She organises and coordinates cultural meetings in Romania and Tunisia.

o femeie scoate zgomote înfundate și rostește ceva pe furiș

mama croiește rochițe pentru păpușile woodoo
a mea rămâne mereu mică
apoi o îmbrac pe a soră-mii până rămâne mică

când îmbraci o păpușă woodoo
e nevoie de eliberarea minții de tâmpenii
răul se face cu sufletul curat

un bărbat pășește pe întuneric
peste porii cărnii mele se întinde carnea ta
învelită în beculețe și firișoare de iarbă
ceva se insinuează sub piele

mă trezesc în fiecare dimineață femeie
fetița e culcată pe un braț de bandaje murdare
mamele se ascund pe unde apucă
nimeni nu mai răspunde de sine când e întrebat
carnea încurcă lucrurile
desprinzi în fiecare zi câte o fâșie de piele obsesiv până ustură
carnea vie tânără încă și sângerândă e pânda de cort

a woman utters stifled stealthy words

my mother cuts out small frocks for voodoo dolls
I keep outgrowing mine
I slip into my sister's and outgrow that too

when you dress a voodoo doll
you must clear your mind of nonsense
only a pure soul can really harm someone

a man treads the darkness
your flesh covers the pores of my flesh
which is wrapped in lights and grass-blades
something burrows under my skin

I am a woman when I wake up every morning
the little girl sleeps on a heap of dirty bandages
mothers hide everywhere
one can't be held accountable for oneself when asked to
flesh messes everything up
every day, compulsively, I peel off a strip of my skin
till it hurts

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

81

e pur și simplu carne ce-a fost atinsă de tine
căței rod gardul să scape

sunt o ființă de neatins
cu adevărat carne pe care o adulmeci noaptea fără să o
privești
pune mâna nu te sfii sunt eu
carnea a înghițit tot ce ar mai fi fost de iubit
atinge-mă cu vârful degetelor tale desfoliate
șoptește-mi direct în mecanismele urechii că nu-i adevărat
că monstrul acela pe care-l vedem amândoi este închipuire
că am murit că dorm că nasc mă nasc pe mine nouă fără trup

the still young living flesh that bleeds is a tent,
it is merely flesh which you touched, leaving the dogs
clawing at the fence eager to escape

I am an untouchable creature
I am meat you sniff at night with closed eyes
feel it don't be ashamed it's me all right
this flesh has swallowed all that you could have loved
feel me with the tips of your exfoliated fingers
whisper into the mechanism of my ear, no, it is not true
that beast we are both watching is just a delusion
I am dead I am asleep I am giving birth I am being born
again – a new me without a body

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Robert Șerban

[b. 1970]

Poezia mă locuiește și se transformă odată cu mine.

Uneori, își face simțită prezența când mă uit pe hubloul avionului, când plâng pentru copilul bolnav, când suflu în degetul arătător și bicepsul meu se umflă firesc, iar gașca de prichindei se pornește pe râș, când mi se umezesc ochii la vederea unui bătrân. Alteori, pare că a dispărut, că s-a stins, așa cum se sting civilizațiile. Dar vine seara, apoi noaptea, și o simt cum se trezește, cum îmi dă ghes. Se întâmplă să o ignor, fiindcă sunt obosit, am griji, termene, copii de culcat, știri de văzut, lehamite. Dar poezia e acolo pentru toată viața, mă ține în ea și îi dă sens.

I am inhabited by poetry. Poetry changes when I do.

Sometimes it becomes visible when I look out of an airplane porthole, when I suffer for a sick child, when I blow on my index finger and my biceps swells in natural response while the kids who see it burst out laughing, when I shed a tear at the sight of an old man. There are times when it seems to have vanished, to have died like an entire civilisation. But then, at evenfall, at nightfall, here it is again, it wakes up and nudges me. I may ignore it when I am tired, I am careworn, have deadlines to meet, I must put my children to bed, I must watch the news, I am fed up with it all. But poetry is always there, for life: it feeds me and gives my life a meaning.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

83

Timpul probabil

după sfârșitul
unei iubiri
viața se-nchide
ca o umbrelă
până la ploaia
următoare

Weather forecast

after the end
of a love affair
like an umbrella
life closes
till the next
rain

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

84

Putere

afli că s-a sinucis un poet
și te întrebi
unde a găsit omul acela
atâta putere
încât
să fie poet

Strength

hearing that a poet has committed suicide
one wonders
how that man had gathered
the strength
to be
a poet

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Jucăria

am cunoscut un om
care a fost fulgerat
în mijlocul câmpului

nu doar că n-a căzut din picioare
ci a continuat să meargă
legat cu fulgerul de cer
ca o jucărie teleghidată

i-am spus neîncrezător că
Dumnezeu e mare
mi-a răspuns surâzând că
Dumnezeu e copil

Toy

I once met a man
who was struck by thunder
in the middle of a field

yet he never fell down
but kept on walking
tied to the skies by lightning
like a remote-control toy

in disbelief, I remarked,
God is great
and he smiled back and replied
God is a child

Cristi Nedelcu

[b. 1969]

Jurnalist, scriitor, dramaturg și blogger. Are un doctorat în filologie cu teza *Semiotica bancului*. A publicat mai multe cărți de teatru, eseu și proză.

Journalist writer, playwright and blogger,

<https://cristinedelcu.ro/>

He defended a PhD thesis on the subject of “the semiotics of jokes”. He has published books of drama, essays, and fiction.

Gâlceava

Cuvintele de cele mai multe ori
Nu știu ce vrem noi
Și o iau de-a valma
Peste tot felul de înțelesuri.
Uneori se împiedică unele de altele
Și iese o harababură de toată frumusețea
Pe care unii o numesc poezie.
Alteori se rătăcesc prin cărți vechi
Și mai ies la iveală peste câteva secole
Când lumea începuse să uite de ele.
Și până la urmă, și cuvintele astea
Să își mai vadă de ale lor
Că de multe ori mai mult ne încurcă
Dacă nu ar fi și tăcerile
Nu știu, zău, cum am scoate-o la capăt.

An argument

Most often than not words
Have no idea what we mean
And run astray
Among all kinds of meanings.
They sometimes bump into one another
In utter madness
Which some call by the name of poetry.
From time to time, they get lost in old books
And surface centuries later
When hardly anyone remembers them at all.
If you ask me, all these words
Should mind their own business
Because they are in the way most of the time
If it were not for silences
I have no idea how we would manage at all.

Geneză

La început a fost sfârșitul
Și sfârșitul se plimba peste sufletul gol și netocmit
Și a fost durere și apoi liniște
Veacul întâi
Apoi sfârșitul s-a retras ușor în ape mai liniștite
Și apele s-au separat
Lacrimile de o parte
Ploile de alta
Și a fost liniște și apoi calm
Veacul al doilea
Și așa au început să înverzească visele
Gândurile
Și speranțele
Și a fost calm și apoi soare
Veacul al treilea
După carte ar mai fi fost câteva vreacuri
Vreo patru
Dar asta era o variantă prescurtată a Genezei
Pentru că nimeni nu mai citește azi opere complete.

Genesis

In the beginning was the end
And the end walked blindly over the naked shapeless soul
First it was pain, then silence
First century
The end slowly withdrew into quietude
The waters split
Tears on one side
Rains on the other
And it was quiet and peaceful
Second century
Dreams blossomed
Thoughts
Hopes
Then peace and sunlight
Third century
The book says there may have been a few centuries after that
Four maybe
But this was a shortened version of Genesis
Who would read the entire book these days?

Muzeul poveștilor nespuse

Se spune despre ele că au capacitatea
De a se transforma în destin.
Întâmplare
Dar
Nerostite
Nespuse
Nepovestite
Ne urmăresc fără să știm
Și fără să înțelegem asta.
Doar ne trezim într-o bună zi
Că le mai trăim odată
Fără să știm prea bine de ce.
Și dacă nu mai apucăm noi
O fac copiii noștri
Sau nepoții
Sau nepoții nepoților
Ca și cum toate viețile noastre
Ar fi
Un muzeu al poveștilor nespuse.

A museum of tales untold

They are said to possess the power
To become fates.
Real
But
Unuttered
Inarticulate
Untold
We have no idea that they haunt us
We do not understand it at all.
One day we just find ourselves
Living them all over again
Nobody knows why.
And if we do not
Then our children
Or grandchildren
Or our grandchildren's grandchildren
Do
As if all our lives were
A museum of tales untold.

Burghel Ioana

[b. 1968]

A publicat versuri în numeroase reviste literare. Antologată în 18 volume. Colaborează cu Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România. A publicat 5 volume de poezie și a primit premii.

She has published poetry in numerous literary magazines. She is also affiliated with The Composers' and Musicologists' Union of Romania. She has published five volumes of poetry and has received several prizes.

Sentiment

Aproape zilnic deschid facebook-ul.
Cel puțin un mort.
Pe unii, i-am cunoscut.
Pe alții, nu.
Cu vreo câțiva, am făcut, la un moment dat,
un schimb de idei, de cuvinte,
de rețete ale succesului...
Unora le-am fost prietenă, colegă sau amică.
În birourile anoste ale întreprinderilor
vândute pe nimic de șmecherii postrevoluției,
am împărțit biscuiții populari ai sărăciei,
țigările și frigul. Mai ales frigul!
Conservele cu fasole încălzite pe bolțarul
cu două rezistențe, sâmbetele și duminicile,
toate sărbătorile (i/legale), golul din viețile noastre.
Am împărțit ceea ce știam cu ceea ce nu știam.
Ne înjuram prietenește și ne ajutam frățește.
În pulovere și șosete groase, tricotate de mame sau bunici,
ne adunam din când în când la partide interminabile
de remi, table ori șah (cei care știau), spuneam

Feeling

I am on Facebook daily.
At least one death.
Some I knew.
Some I did not.
With some of them, at some point,
I shared ideas or just words,
or recipes for success...
Some were friends, colleagues, acquaintances.
In a bleak room of some office building after whose hasty
dishonest sale some postrevolutionary smartly made a
fortune,
we shared the cheap biscuits, the cigarettes and the cold
of our lives of poverty. God, that winter cold!
We shared the canned beans we used to warm up
on a cinder block with two electrical coils, on Saturdays and
Sundays,
we shared all our (il/legal) holidays, our empty lives.
We shared what we knew and what we did not know.
We swore playfully at each other and helped one another as
family.

bancuri la lumina lumânării sau la lumina lunii,
povesteam ce-am citit, ce-am reușit să luăm,
pe sub mână, de la măcelar ori de la vânzătorul din colț,
cum am periat-o pe tanti aia, urâtă, de la „alimentara”
pentru o coajă de pâine în plus sau o bucată de brânză.
În jurul nostru lumea era gri, din ce în ce mai gri.
Noi eram tineri și frumoși, și veseli.
Noi aveam suflet și visam.
Cu tăvălugul a trecut vremea prin inima noastră!
Fără veste, am început să murim și
asta nu am luat-o în calcul!

Wearing sweaters and thick woollen socks knitted by mothers
or grandmothers,
we would meet at times and play rummy, backgammon or
chess (for those who knew it) for hours and hours,
we would exchange jokes in the light of a candle or the moon
(power cuts were par for the course),
we talked about what we had read, what we had managed to
buy
on the black market, from the butcher or some shop assistant,
how we had flattered that ugly woman at the grocer's
so she'd sell us an extra slice of bread or a piece of cheese.
All around us, the world was dismal.
We were young, beautiful and joyful.
We had a soul, and we had dreams.
History and age crushed our hearts!
All of a sudden we are close to death and
that is something we had never envisaged!

Denisa Popescu

[b. 1967]

Poetă, publicistă. Realizatoare, din anul 1997, de emisiuni culturale de televiziune. Redactor și organizatoare/moderatoare de evenimente literare.

Poet and journalist. Since 1977, TV Host of cultural broadcasts. TV Editor and Moderator.

Cum râzi

Cum râzi.
Cum te înalți,
Cum faci piruete
Și-apoi cazi pe gânduri.
Cum te subțiezi,
Ca să te streкори într-o taină,
Fără s-o rănești.
Cum alegi să începi
Întotdeauna cu infinitul,
Crezând că așa n-ai să te mai sfârșești.
Dar mai ales cum te întorci
Să-mi faci cu mâna,
Chiar dacă știi că, plecând,
N-o să-ți mai amintești.

How you laugh

How you laugh.
How you stand on tiptoe.
How you pirouette
And are pensive.
How you fade
Into a secret
Without harming it.
How you always start
From the afterlife
So that there is no ending.
Moreover, you turn
Waving your hand,
Even knowing that, once you leave,
You can have no memory of any of it.

Cristina Prisăcariu-Șoptelea

[b. 1966]

Poetă. Licențiată în economie. A publicat 3 volume de poezie. A luat câteva premii literare. Colaborează cu publicații literare.

Poet. Graduated from the Faculty of Economics. She has published three volumes of poetry. She writes for various literary magazines.

În inima ta nu mai este loc pentru nimeni și pentru nimic
doar singurătatea se agață de colțul casei între firele de
păianjen
doar singurătatea se macină printre vene și artere
prin sângele încovoiat de durere.

Iubirea a murit am găsit-o aseară prăbușită la ușa mea
ca o femeie ușoară siluită de împrejurări cu rochia
roșie ruptă și ciorapii lycra legați de gât
cu fața albastră de parcă singurătatea are vreo culoare
de parcă inima ta pustie are vreo culoare
neonul de pe hol o făcea mai slabă mai vânătă
cu sângele șiroind pe picioare cu amprente rămase pe
brațe cu lumina rece atârând de coatele ei
ascuțite iubirea prăbușită la ușa mea icnind
în zilele ei bune toți îi dădeau flori îi dedicau sonete
îi desenau pielea în culori nemaîntâlnite
în zilele ei bune mâna ta împărțea mângâieri
prin orașul acesta necunoscut
sărutări veneau din oră în oră
în nopțile iubirii licurici chiuiiau prin iarba mătăsoasă
ce-ți atingea genunchii ca mătasea verde a rochiei mele

There is no room in your heart for anyone, anything
only loneliness hangs from one corner among cobwebs
crumbs of loneliness among veins and arteries
flowing in a river of blood that curves with pain.

Love is dead, I found it, it had collapsed at my door last night
like a prostitute raped by circumstance
its red frock all torn and its lycra stockings round its neck
its face blue – does loneliness have colours
does your empty heart have colours –
the neon light in the corridor made it look skinny, deathly
pale
blood trickling down its legs and finger-grip bruises on its
arms
cold light hanging from its angular elbows
love had collapsed at my door and groaned
in its bright young days, it received flowers and sonnets
its skin was alive with rare painted colours
in its good old days your hand spread caresses
in this strange city
kisses arrived by the hour

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

97

dezbrăcată prin paturile răcoroase din după-amiezi leneșe
în nopțile ei eram nemăsurat de mândri
de țănoși în nopțile iubirii
dar apa trecea dintr-o ușă în alta peste lemnul lor strălucitor
peste trupurile noastre tinere și încordate la maxim
spălându-ne mâinile trecând peste sâni peste picioare peste
inimile
noastre pline ducând totul cu ea spălând totul
lăsând în urmă doar pietrele și nisipul galben al singurătății.

on love-nights fireflies shrieked in the silky grass
that touched your knees like the green silk of my frock
which I would take off in cool beds on lazy afternoons
nights when we were infinitely proud
nights of self-assurance
but water slammed all doors dulling their shining wood
flooding our tense young bodies
washing our hands breasts feet and full hearts
water washed everything away
leaving only loneliness behind
and pebbles and yellow sand.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

George G. Asztalos

[b. 1963]

Scriitor român de naționalitate maghiară. Autorul *Noului Manifest Infrarealist*; membru al Asociației Culturale Direcția 9; realizator de programe la Radio Vocativ; premiat cu locul unu la Festivalul internațional de poezie (2016). Autor a cinci volume hard copy de poezie și al unor publicații ebook. Publicat în diferite antologii în România și internaționale.

Romanian writer of Hungarian origin. Author of *The New Infrarealist Manifesto*. Member of the Cultural Association *The Ninth Direction*. Broadcast Host for Radio Vocative. First prize at an international poetry festival (2016). Author of five books and of a number of eBooks. Published in national and international anthologies.

Zăpada roșie

Era în iarna comunistă într-un sat din Ardeal
Pe lângă frigul dement umbra și rabia pe ulițe
Se auzea că niște câini au rupt în bucăți o vulpe turbată

Și ce să vezi
Ca să prevină o epidemie în masă
Autoritățile au ales Soluția Comodă
Să omoare toți câinii satului
Până la ultimul
Cu sodă caustică injectabilă

Io eram un puști amărât nu știam ce se întâmplă
Mi-am luat cuminte cățelul și hai sus pe deal
La vaccinat

Acolo vaiete urlete și lătrături
Ceva ardea cu mult fum într-o groapă mare
Oamenii stăteau la o coadă interminabilă
Câinii erau teribil de speriați
Era un peisaj de groază de la capătul lumii

Red snow

One communist winter in a village in Ardeal
Maddening cold and rabies were out there:
They said some dogs had torn a rabid fox apart

So, well,
In order to prevent an epidemic
The authorities chose the Easy Way Out:
Kill all dogs in the village
To the very last
Injecting them with caustic soda

I was just a boy and had no idea what it meant
I obediently took my dog and went up the hill
For 'vaccination'

There: moans, shrieks and barking
Thick smoke climbing from a huge hollow
We stood in an interminable line
The dogs were beside themselves with fear
It felt like the horror at the end of the world

Unul din băieții mai mari susținea că nu
Nu-i vaccinează ci dimpotrivă
Omoară toți câinii

Credeam că-și bate joc de mine
Era să ne luăm la bătaie

Când am ajuns aproape în față
Unde nenea doctorul veterinar injecta câinii
Un dulău nervos tocmai îl mușcase de mână
Zăpada era roșie ca la tăiatul porcului
Și asistentul pansa doctorul vădit îngrozit

Dulăul era mort toți câinii erau exterminați la grămadă
Apoi aruncați și arși în groapa comună
Unii din ei încă de vii

Cu Bambi a mers repede era un cățel liniștit
Abia lătra
A plâns un pic și gata

Ce să spun am fost tare supărat toată ziua

An older boy kept saying this was not vaccination
On the contrary
All the dogs were being killed

I thought he was kidding me
We almost came to blows

When my turn came
While the vet injected the dogs
An enraged hound had bitten his hand
The snow was as red as when a pig is killed
His assistant was bandaging the wound, he was scared

The hound had died, all the dead dogs were in a pile
They were thrown into a pit and burnt in a common grave
But some in there were still alive

Bambi was a gentle dog, he did not resist
He did not bark
A short whimper was all

I tell you, I was angry the whole day

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

101

Și i-am urât pe adulții ăia demenți
Care omoară în chinuri ființe fără nicio vină

Mult mai târziu am aflat
Că regimul acela pretins comunist
Venise la putere cu aceleași practici oribile
Aplicate pe oameni

În rest toate bune și faine bine c-am scăpat
Bine că eu și cu Bambi al meu
Ne-am dat copilăria la vaccinat

I hated those insane grown-ups
Who killed those innocent creatures

Much later I learned
That what they called the communist régime
Had acquired power in just the same way
Slaughtering humans

Well, me and my Bambi
We were saved, thank God
Vaccinated in childhood

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Poem pe inima goală

ești în parcare la supermarket
și vezi un balon roșu cu panglică
scăpat la cer de un copil

totul devine un dejavu duios
de criminal
pentru că dragostea ne face
dragostea ne omoară
ne scapă la cer
și rămâne după ea
doar o ciudă puerilă și inocentă

nu sunt greșelile mele
deși îngerul meu păziterminator
știe că am comis câteva
și mi-a tras-o urât în
gâtii mei de nenorocit
dar încă e cu mine și mă ține
încă mă ține și e cu mine

Poem on an empty heart

at the supermarket in the car park
from a child's hand a ribbon and a red balloon
flew out into the sky

it feels like the tender déjà vu
of a criminal
since love makes
and love mars us
we break away and soar
leaving behind
a child's innocent resentment

those are not my mistakes
but my guardian, my escorting angel
knows I did make some
and has beaten me
bloody
but he is still with me, yes, holding me
still holding, still with me

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

103

când mi-e foame
stomacul mă anunță
că e gol
când mi-e sete
gâtul
uscat
inima nu

inima din senin
se duce la cer
goală
și încă mai zboară

when I am hungry
my belly lets me know
it is empty
when I am thirsty
my throat
is dry
just my heart –

out of the blue
empty – my empty heart
soars to the skies
and flies, still flies

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Mihail Gălățanu

[b. 1963]

Poet, prozator, jurnalist, eseist, deținător al multor premii. A fost corespondent de criză în zonele de conflict Iraq/Bagdad și Afghanistan (Kandahar): acele experiențe s-au soldat cu un număr de cărți.

Poet, fiction writer, journalist. essayist. He has been awarded a large number of prizes. He was a crisis correspondent in the conflict areas Iraq/Baghdad and Afghanistan (Kandahar): those experiences were included by the writer in a number of books.

Colier de degete

Cunosc femei care și-ar tăia degetele de la o mână numai și pentru ca să arate mai frumoase. Nici nu vă închipuiți cât din frumusețea unei femei și, deopotrivă, din frumusețea lumii, stă în degete.

Și mai ales în degetele tăiate.

Ea își tăia degetele și le întindea pe ață, ca să mi le dea mie cadou de ziua mea.

Atât mă iubea, că nu mai voia cu niciun chip să mai umblu după ea, ca să ne împreunăm. Un colier cu degetele ei, însângerate cu sângele ei și șterse bine cu spirt și formol, pe urmă îmbălsămate, a fost cel mai frumos dar pe care l-am primit vreodată de ziua mea.

După ce va muri, din când în când, pe furiș, am să-mi prind colierul la gât, dar întors cu straniile sale podoabe la spate.

Așa mă va mângâia ea și după ce va da ortu' popii.

Finger necklace

I have met women who would cut off the fingers of one hand just to look more beautiful. You have no idea how much of a woman's beauty and how much of the beauty of this world lies in fingers.

Especially when the fingers are cut off.

She was cutting her fingers off and stringing them as a present for my birthday.

She loved me so much that she no longer wanted me to look for her in order to copulate. A necklace of her fingers, soaked in her blood, wiped clean with alcohol and formalin, then embalmed,

was the most beautiful birthday present I have ever received for my birthday.

When she dies, I will slip her necklace stealthily round my neck now and then, placing its strange jewels behind my nape.

In this way, she will caress me even when she's six feet under.

Raport al poliției

Mihail Gălățanu, geniu încă de la nouăsprezece ani și jumătate neîmpliniți – sau, de ce nu, chiar de la 16, ba mai devreme, de la 14 – sau chiar de la opt, când a scris, s-a dovedit ulterior, prima poezie, dedicată mamei, deci geniu minor, pentru că era geniu încă de pe când era minor – și, de altfel, după cum se poate vedea și din poeziile dumisale, pe care le-am împrumutat de la bibliotecă, în scopul unei lecturi de documentare pe corpul delict, Mihail Gălățanu a fost prins ieri seară, sub formă de geniu urinând pe stradă și dorind să facă reclamațiuni publice că, în țara noastră, Republica România, fostă Republica Socialistă România, adică R.S.R., fostă monarhie, adică Regatul României, fostă cnezat, feudă, pašalâc parțial, fostă în epoca de piatră – este o penurie cronică de toalete publice. Tocmai înviase Era proaspăt înviat Și asta se vedea pe fața lui

Police report

Mihail Gălățanu, a genius ever since he was nearly nineteen and a half – or, no, why not 16, or even earlier, 14, or even eight, when it was proved at a later date that he had written his first poem, dedicated to his mother – well, underage, anyway, because, yes, he has been a genius ever since he was underage – as his poems amply prove – I have borrowed his poems from the library in order to read them as a document about the corpus delicti – well, Mihail Gălățanu was caught last night assuming the position of a genius urinating in the street determined to complain publicly that in our country, the Republic of Romania, the ex-Socialist Republic of Romania, former principality, fief, pashalik partly, former stone age – there are absolutely no public toilets. He had just been resurrected Fresh from the grave You could see it on his face

Și asta se vedea pe haine

Atât de proaspăt de recent de înviat încât nu se uscaser
pământul pe el și stătea ca o clisă
o argilă pentru olari

Înmărmurit înviat
Cam înghețase acolo în mormânt
Și îl cam trecea udul din cauza asta
Și l-am luat imediat
Și l-am dus la secție
Și l-am arestat
i-am citit drepturile
acum se află la noi
îl puteți vedea oricând în celulă
melancolic nebarbierit îmbrăcat

And in his clothes

He had been resurrected so recently that the earth had not
dried on his bones yet and looked like slime
like potters' clay

Resurrected and motionless
He must have been freezing down there in his grave
Which is why he needed to pee
So we immediately
Took him to police headquarters
Arrested him
and read him his rights
and now he is with us
you can see him in his cell any time you wish
melancholy unshaven in his clothes

Nicolae Coande

[b. 1962]

A publicat 10 volume de poezie, 2 antologii lirice, 8 volume de publicistică, eseu, critică literară. În 2019 a primit Premiul „Mihai Eminescu” al Academiei Române.

He has published ten books of poetry, two lyrical anthologies, eight books of journalism, essays, literary criticism. In 2019, he was awarded the prize “Mihai Eminescu” by the Romanian Academy.

Negru din ceafă

E tot ce faci când dormi ghemuită cu ceafa spre mine sau
Spre cel ce vine să te acopere cu răsufierea sa încordată
Din cămăruțe unde se ridică praful o moară de haine din
Care iese sufletul tău liniștit. E tot ce mă lași să visez în ti-

Ne când te ating idiot ca un diavol în ziua primei comuniuni
Un poet dintr-o țară maronie* pe care vremea nu-l poate stri-
Ca un viermișor căruia i s-a dat un om de la naștere: îl va iubi
Toată viața așa cum numai o arătare poate iubi pe cineva din

Altă specie. E tot ce ating atunci când sunt lăsat să mușc ceva
Din afară. Punctul negru din ceafă este blazonul artei mele
Trucul pe care-l știe bătrânul întunecat din viețile noastre pră-
Bușite: „purtăm în noi minunile pe care le căutăm în afară.”

Mici semne ale dezastrului pe care am știut atât de bine să-l
Adorăm: două bobite de otravă care se iubeau de moarte.

* ar fi Paul Celan, în viziunea lui Ingeborg Bachmann, dintr-o scrisoare
adresată poetului în iunie 1949

Black on your nape

It's everything you do when you curl asleep and your
Nape faces me or rather my tense breath over you
Coming from tiny rooms full of the dust of clothes like
A mill which lets go of your peaceful soul. This is all you al-

Low me to dream inside of you when I touch you like a devil
On the day of the first communion, a poet in a brown country*
Who will not rot whatever the weather, like a tiny worm that
Has been given a man since birth: only a ghost can love thus

A creature from another species. It's all I touch when you let
Me bite from the outside. The black spot on your nape is the
Sign of my art, the trick of the dark old man in our crum-
Bled lives: "we hold inside the miracles we seek outside."

Small signs of the disaster we have adored so well, both of us:
Two tiny crumbs of poison who adored each other till death.

* Paul Celan, as seen by Ingeborg Bachman, in a letter addressed to the
poet in June 1949

Rodica Draghinescu

[b. 1962]

Scrie în limbile română și franceză, fiind autoare a 24 de cărți (poezie, roman, critică literară, interviuri, traduceri), editate în 8 țări.

Este prezentă în antologii de poezie din țară și din străinătate. A obținut importante premii literare și a fost tradusă în 22 de limbi. Este și ea traducătoare.

Fondatoare și directoare generală, Levure littéraire, (France-USA-România-Deutschland)

www.levurelitteraire.com.

In both Romanian and French, she has written 24 books (poetry, fiction, literary criticism, interviews, translations) edited by herself in eight countries in all.

She is published in anthologies in Romania and abroad. She has been awarded important literary prizes, and has been translated into 22 languages. She is a translator herself.

She founded and directs Levure littéraire, (France-USA-România-Deutschland)

www.levurelitteraire.com.

Nezgovenie (I)

copil fiind
nu am știut niciodată să cresc
nu am putut niciodată să pun butuci pe foc
(m-am temut că îi doare)
nu am avut forța să aflu ca a murit cineva
(nu făceam diferența dintre viu și mort)
am crezut că ploaia survine după o înmormântare în cer când
viețuitoarele din nori îl plâng pe cel dispărut în direcția
pământului
(în mintea mea *cel era fată de îngropat*)
groapa era locul în care părinții au sădit casa și drumurile la un
etaj inferior
noaptea ascultam patul în care dormeau în mișcare ai mei
(scârțitul lor trimitea la ghilotină copii nenăscuți).
mă așteptam ca mami să scoată puiștii de sub pat ca o cloșcă la
plimbare
dar mi s-a explicat că nu e nimeni dedesubt că iatacul e de vină
avea un picior șlampăt ce legăna și adormea pe oricine
de pe-o parte pe alta sau pe brațe sau în poală pentru a se
liniști și a-l face pe vinovat să adoarmă.

Nobody (I)

as a child
I had no idea how one grows up
I could never bring myself to throw logs into the fire
(I just did not want to hurt them)
it scared me to hear anyone had died
(though I saw no difference between dead and alive)
I thought rain was tears after a funeral in the sky, when
creatures in the clouds wept over the grave for the dead one
(that *one* to be buried was a girl, I thought)
the grave was the land inside which my parents had planted
our house and the roads
I would listen to the moving bed in which mum and dad
were sleeping
(their creaking sent unborn babies to the guillotine).
I expected mum to take out the little ones from under the
bed and walk them like a mother hen
but I was told that there was nobody down there
the bed had a short leg, and would put anyone to sleep,
on their side or on the arms, so that the guilty one might fall
asleep.

Nezgovenie (II)

la grădi m-au pus să joc muma apei.
m-au învelit în hârtii de la cap până la picioare.
(m-au îmbălsămat ca la vechii egipteni oricum eram slabă
palidă și lipsită de vlagă)
am plâns și m-am scărpinat non-stop
publicul a strigat numaidecât bravo -bravo dragă mumie
(unii au crezut că rana face parte din spectacol și s-au ridicat în
picioare)
cei din primul rând mi-au văzut mâinile pline de sânge și-au
sunat să vină salvarea numaidecât incredibil succes ceilalți m-
au gădilat sub tălpi cu o frunză de nuc și-au stat la căpătâiul
meu
local ziarul regiunii a scris despre subsemnata drăghinescu nr.
39:
*copilul a mai sângerat în dubiță și- a revenit cam pe la ultima eplică
de zis pe urmă a tăcut mâlc doctorul i-a promis că o va vindeca în
mod plăcut cu forfecuța.*

Nobody (II)

in kindergarten, they made me act the part of the water
witch.
they dressed me in paper pinned to me from head to foot.
(they embalmed me like old Egyptians, though I was skinny,
pale and languid to begin with)
I cried and wept all the time
the audience applauded bravo dear mummy
(some thought the wounds were part of the show and stood
up)
those in the first row saw my hands stained with blood and
called for an ambulance at once, what a success, the others
tickled my soles with a walnut leaf and stood by my side
the local paper wrote about me, Drăghinescu, File nr. 39:
*the child bled in the car, came to and uttered her last cue, then she
fell silent and the doctor promised he would heal her with very
small scissors in a very tender manner.*

Nezgovenie (III)

anul următor a fost și mai abitir.
un băiețel a încercat să îmi scoată ochii cu o țeavă de curent.
îmi atârna arcada dreaptă pe piept ca o clătită cu vișine
mi-o tot aranjam lingându-mi degetele.
30 de ani mai târziu mitul răufăcătorului de grădiniță a revenit
în actualitate
(acelasi Trăznea ajuns atâta mare controloru' de tramvaie
și-a bătut și omorât nevasta sub duș).
De trecut și de morțile lui tinere am scăpat inexplicabil și pe
neașteptate
(sau vorba mamei: ca printr-o minune –
în dosarul RD minune = nimeni iar trecut = ceva neliniștitor ca
atunci când îți vine să faci lipsa mare dar nu poți).

Nobody (III)

the next year was even worse.
a little boy tried to take my eyes out with an electric wire.
my right eye fell out of its socket and over my chest like a
cherry pancake
I kept fixing it then licking my fingers.
30 years later the kindergarten bully was back
(the same Trăznea had become an important tram ticket
inspector
he had beaten and killed his wife in the shower).
I had an inexplicably narrow escape from my past and from
those who had died in early youth
(mother said: by a miracle –
the miracle was in the RD file = no name, again = as
disquieting as when one tries to defecate and can't).

Bogdan Hanu

[b. 1962]

Poet, critic literar, eseist. Prezent în mai multe antologii. Deținător al Premiului Național pentru Poezie „Mihai Eminescu”, Opera Prima, 2000.

Poet, literary critic, essayist. He was awarded the National Prize for Poetry “Mihai Eminescu”, Opera Prima, 2000.

(Despre) Strălucirea lucrurilor într-o încăpere neluminată

tot amușinând zilele de școală *d'antan*
m-am strecurat între palmele lor reci strâns împreunate
în fața viitorului
pe atunci încă o biblie cu pagini lipite
(și vreau să-l știu pe acela ce ar cuteza să bage cuțitul
să le despartă?)
acum tocmai țarcul de care mă îndepărtez
periculos de mult suspect de devreme
fără bagaje și fără vorbe
mai încolo voi nimeri într-un câmp
plin cu armuri coclite
și foarte mirosind a ars
poetica
mă voi înclina ușor
ca un fapt divers
la adierea știrilor de prima pagină

soarele coboară

încep să confund adevărurile cu anotimpurile

(About) Things shining in a dark room

missing the school days *yesteryear*
I slipped between two cold palms tightly clasped
begging the future
which was a bible with uncut pages at the time
(wouldn't I like to see who'd dare cut them open
with a knife)
leaving behind that enclosure
dangerously too far and suspiciously soon
no luggage no words
heading for some chance field
rusty with armour
smelling of *ars*
poetica
I will bow delicately
commonplace gesture
when front-page news blows past

the sun goes down

I am beginning to mistake truths for seasons

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

116

au ceva de plimbare duminicală
sfârșesc prea devreme
(am spus prea devreme nu prost)
recapitulez
drumuri retezate de linia vieții
sau care descriu o buclă și se întorc
aidoma câinilor de vânătoare bicusnici
la adulmecarea aburului fiarei
capătul lor – pariul unei generații pierdute
ca să te înalți la cer
ceva trebuie să sară în aer
așa grăit-au prospectele Ecclesiastului
arcurile voltaice curcubeul
lumina în șpagat despărțită-n silabe

soarele coboară

pâlpâie în victorii căzute la întâmplare
lăsând largi cercuri în jur
anonimatul le pune zgârzi și le poartă în lesă
în dorințe ce putrezesc agățate sub pleoape
în dorințe ce se vor sărbătorile trupului
și-l cotrobăie îl zgâlțâie

both feel like sunday walks
they end too soon
(I didn't say badly, just too soon)
summing up
roads untaken by my lifeline
roads that curve and return
like cowardly hunting dogs
when they feel the scent of a beast's breath
end of the road – a lost generation
if you want to soar to the sky
first something must explode
this was the message of the Ecclesiast
voltaic arcs and the rainbow
light doing the splits and breaking into syllables

the sun goes down

victories become the fallen
creating huge ripples all around
anonymous, like wearing a dog collar and leash
desire rots behind the eyelids
in the guys of bodily celebration
when desire fumbles and shatters the body

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

117

îl aprind îi ațâță sintaxa
în inimi ce șovăie
cât să mai bați ca să ți se deschidă?

soarele coboară

în cea mai pragmatică dintre limbi
misterul și mizeria
sunt despărțite de o singură literă
T(impul)

soarele coboară

bâiguie din spatele arborilor
pare lanterna unui paznic de noapte beat crișă
cu baterii pe sfârșite
răbdare
în curând marea îl va primi
luciul ei se va tulbura ușor
ca pielea Evei în frison
puțină răbdare și va intra sub podele
atunci voi smulge pelerina neagră
agățată de oblonul închis

excites it and incites its syntax
when hearts hesitate
how much knocking would it take to open the door?

the sun goes down

in the most pragmatic language of all
mystery and misery
are one letter apart
time/tide

the sun goes down

it mumbles behind trees
a dead-drunk watchman with a flashlight
whose batteries are almost dead
patience
the sea will soon hold the sun
the lustre of the sea will become slightly blurred
like the skin of thrilled Eve
patience and it will slip under floors
that is the moment when I will grab the black cloak
hanging from the closed shutters

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

118

și mă voi juca de-a v-ați ascunselea
cu mișcări nisipoase din abatajele clar-obscurului
va țâșni versiunea flamandă a obiceiurilor rătăcite
la ieșirea din noapte

maya(m) acest dor
lucrurile să-și piardă greutatea
să se retragă în ochiul văzător
înainte ca ele să fie

and play hide-and-peek
with sandy gestures in the chiaroscuro gallery
lost habits in flemish garb will gush out
when the night ends

infinite longing
for things to escape gravity
and withdraw from all seeing eyes
before they come to be

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Daniela Albu

[b. 1961]

Poetă și prozatoare. Membră în echipa de redacție a grupului LiterNautica. Premiul pentru cea mai bună proză scurtă, Centrul Itaca, Dublin 2016. Grand prix concours de haiku la ville de Beauchamp, France, 2021.

Poet and fiction writer. Member of the board of the group LiterNautica. She was awarded the Prize for Short Fiction, Dublin, 2016. Grand prix concours de haiku la ville de Beauchamp, France, 2021.

Poet

Numai el știa să vadă
nisipul albind sub tălpi,
bătrâna vânzătoare de ierburi
pentru gonit scorpionii,
femei pregătind o lipie ciudată,
doi palmieri păzind izvorul
dintre pereții stâncoși,
aripile felucilor alunecând pe Nil...
pentru el ardeau
în vâlvătăi stâncile,
dănțuind cu apusul,
doar el putea vedea
un pic din toate acestea,
în întunecimea de dimineață
a ceștii lui de cafea,
la cârciuma din colț.

Poet

He alone could see
the sand fading under soles,
the old woman selling herbs
to chase away scorpions,
women cooking the strangest flatbread,
two palm trees protecting water that springs
between rocky walls,
winged feluccas slipping down the Nile...
rocks flared
dancing with the sunset
only for his eyes,
he alone could see
a scrap of all these,
in the morning darkness
of his coffee cup,
at the pub around the corner.

Gela Enea

[b. 1960]

Deținătoare a mai multor premii
internaționale și naționale de poezie
(Italia, SUA).

Winner of many national and
international prizes (Italy, USA).

între pereții acestui oraș

în fiecare seară citesc
la poezii dau vocea foarte-ncet/să m-aud numai eu/ca și cum
cearșaful și perna ar disloca sunete pentru liniștea lor/de
pânze șifonate
spre miezul nopții îmi fac promisiuni/o să mănc salate/o să
slăbesc
nu voi mai sforăi/și
în tot somnul meu un bărbat îndrăgostit mă va ține-n brațe
dimineața
mă doare capu-ngrozitor/parc-aș fi trecut printr-o beție
zdravăună
mă-mpiedic de covoare
uit lucruri/uit să mă bucur de întâmplarea că m-am trezit
dimineața e cel mai greu s-o iau de la capăt
mă schimonosesc în oglindă
imaginile
sunt un fel de răni ale aerului
nu există bandaje pentru ele
nici remedii
ziua

within this city

I read every evening
when I read poems I only whisper/nobody else must hear
me/as if the bed sheet and pillow might displace sounds in
order to preserve/the silence of crumpled linen
When midnight nears, I promise myself/I will eat salads/I
will lose weight
I will stop snoring/and
while I sleep a man in love will hold me
in the morning
I have a terrible headache/as if I had been desperately drunk
I stumble on carpets
forget things/forget to rejoice at the chance to wake up
the most difficult thing of all is to start all over again in the
morning
I make faces at myself in the glass
the images
are wounds of the air
they can't be bandaged
or healed
during the day

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

123

mă comport cumsecade/ merg
la serviciu stau peste program
îmi hidratez iluzia
că sunt vie
și se face seară
și-mi citesc tot felul de chestii
și la poezii dau vocea foarte-ncet
seara
orașul moare
sau așa mi se pare mie
luminile străzilor devin artificiu de compoziție
a somnului
unde se scaldă pești
prieteni
în orașul meu sunt puțini
nu trec testul curajului de-a pune câte-un nume fiecărui lucru
nu există nume pentru disperări/ există culori
nici pentru fericiri de ocazie/ le recunoști după cântecul
mulțimii
ce trece pe bulevarde fluierând
în orașul meu
viața este o iapă costelivă/ se mai poticnește în mers
așteaptă s-o arzi pe spinare cu biciul

I behave myself/ I go
to my office work overtime
hydrate my illusion
that I am alive
and then evening falls
and I read myself all sorts of things
and when a poem comes I whisper
in the evening
the city dies
or so it seems to me
the street lights belong to the imagination
of sleep
fish and friends
bathe in it
few creatures live in my city
it is hard to summon up the courage to name each object
despairs bear no name/ but they have colours
chance joys have no name either/ what identifies them is the
song of all those
who walk down boulevards whistling
in my city
life is a gaunt mare/ it stumbles and stops
waiting for you to whip its back

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

124

oamenii
se întâlnesc foarte rar unii cu alții
nici nu se salută întotdeauna/ spun
că nu se cunosc
se vede pe fața lor că mint

nu-i port ranchiună acestui oraș
aici m-am îndrăgostit prima oară
și am plătit cinstit/cum se plătește
mi-am dus mortul la groapă/l-am plâns
o vreme m-am îmbrăcat în negru
apoi am iertat

people
very rarely meet
they don't always greet one another /they claim
they have never met
their faces betray that lie

I do not resent this city
it is here that I first found love
and paid it in full/as usual
I buried it/I mourned it
I dressed in black for a while
then I forgave

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Ioan Es Pop

[b. 1958]

Autorul mai multor cărți de poezie răsplătite cu premii în România și străinătate. În limba engleză i-a apărut volumul *No Way Out Of Hadesburgh*, la Plymouth University Press, în traducerea Lidiei Vianu și a lui Adam J. Sorkin.

Este fără îndoială unul dintre cei mai buni poeți ai generației lui.

The author of many poetry books, he has been awarded many prizes, both in Romania and abroad. He was published in English by Plymouth University Press, with the book *No Way Out Of Hadesburgh*, translated by Lidia Vianu and Adam J. Sorkin.

He is undoubtedly one of the best poets of his generation.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

126

dorm de două zile. m-am trezit degeaba.
e tot azi.

I had been sleeping for two days. I have woken up, but it is
no use.
it is still today.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

127

amicul meu e măcelar din tată-n fiu.
dar de atâtea generații de când ucide,
a dobândit un aer de aristocrat:
privirea lui leneșă, pură și blândă
spune că el își face doar datoria,

pentru ca noi, cei care înghițim
creierii și carnea animalului răpus,
să putem compătimi în voie.

amicul meu nu omoară din plăcere.
când își strecoară cuțitul în inima vitei,
el știe că amână un război
și că ne scapă de crima pe care,
mai devreme ori mai târziu,
am fi săvârșit-o pentru a mânca.

marea lui pasiune sunt nietzsche
și înțelepții hinduși.
detestă ospetele, băutura prea multă
și dezmățul. e un învins cu surâsul pe buze.

from father to son, my friend's ancestors have been
butchers.

but after so many generations of men who killed,
he has acquired an aristocratic air:
his lazy, pure, gentle gaze
conveys the fact that he is doing his job, just that,

so that we, those who swallow
the brains and meat of the killed beast,
may sympathise at ease.

my friend does not kill for fun.
when his knife slips inside the cow's heart
he is aware that he is postponing a war
he is delivering us from the crime which
we would have committed sooner or later,
because we have to eat.

he is passionate about nietzsche
and the hindu wise men.
he hates feasts, drink in excess
and debauchery. he smiles at defeat.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

128

iar vinovăția care-l macină adesea
ține de ideile lui bătrâne, nu de trup:
e singurul care-a văzut cum trupul se zbate
până la ultima suflare
fără ca să țâșnească din carnea lui idei.

și-apoi el știe că, într-un final,
toate se vor plini cum s-a scris
și cei din urmă vor fi cei din urmă.

when he feels guilty, it is because
of his old ideas, not because of the body:
he is the only one who has seen a body wriggling
till the last breath
and knows that no inspiration springs from the meat.

and, besides, he also knows that at long last
everything will come to pass as foretold
and the last will be the last.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

129

stau pe vârf și nu văd nimic.
asta e toată răsplata.

I'm standing on the hill top and see nothing.
there is no better reward than that.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Poetă și eseistă, creatoare, în lirica sa, a mitologiei ființelor mici.

Poet and essayist, she creates a mythology of small beings in her poetry.

Simona-Grazia Dima

[b. 1958]

Ieșirea

Dis-de-diminează, lumea-i a mea,
cu-arome de fierturi delicioase,
ai zice că universul, la unison, gătește.
Simt în văzduh mireasma prânzului roman,
pierduta, pentru noi, mireasmă a ierbii *silfium*.
Capi de familie pleacă deja,
cu geți-diplomat în mâini,
băbuțe caritabile duc, din vulcanul nopții,
sacoșe pline, la megieși,
la rude. Câte-un boschetar se ridică ceremonios,
mulțumind în felul său Domnului,
flori absorbite-n sfințenie gânguresc difuz,
nemișcate în leagăn.
Nimeni nu vrea să scape, fiecare-și arată,
cu străluciri de diamante, cătușele vieții.
Gâlgâie fluviul subpământean,
fluieră Enki, zeiescul șef peste canale și diguri.
Întreb pescărușii de mai există
în valuri străvechiul vasilisc, grifonii
ori zgrițorii cu ochii roșii,

Exit

At the crack of dawn, the world is all mine,
with its scent of delicious meals,
you'd say the entire universe is cooking.
I sense the smell of Roman lunch,
the long lost fragrance of *silphium*.
The head of every family is leaving,
holding a briefcase,
from the volcano of the night, charitable old ladies bring
full bags to old men,
and to relatives. Some homeless man stands up ceremoniously
thanking God in his own particular way,
flowers lost in holiness murmur, hardly heard,
in a motionless swing.
Nobody wishes to escape, everyone is showing off
their handcuffs of life which sparkle like diamonds.
The underground river babbles,
Enki, the god of canals and dams, whistles.
I ask the seagulls if the waves still hide
the ancient basilisk, the griphons,
the red-eyed wizards,

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

132

ei îmi răspund: desigur, la locul lor sunt toți,
din nou se vor ivi, la o simplă chemare.
Culeg smochine din pomul antic ivit cu inocență
în vecinătate, odată cu hipermarketul Auchan.
Un timp sporovăiește, mereu reavăn
între timpuri, moare și-nvie pe loc,
cum omul lui Leonardo, din cercul
și pătratul unde stă, captiv. Sub trupul său
canonic, scribul chinez și-a gravat hieroglifele:
„norocul e ciclic”. Sunt bune smochinele,
gustate pe val, în barca poeziei și-a visului.

and they answer: of course, they are all there,
all it takes to see them is somebody's call.
I pick up figs from the ancient tree innocently
growing next door, alongside the hypermarket Auchan.
An age chatters, dripping,
among other ages, it dies and is resurrected at once,
just like Leonardo's man – captive in a circle
and square. Under his body,
canonically, the Chinese scribe has engraved his hieroglyphs:
“luck comes in cycles.” How tasty – the figs
eaten on a wave, in the boat of poetry and dream.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Angela Furtună

[b. 1957]

Scriitoare, poetă, eseist, jurnalist cultural, activitate intensă de publicistică, critică și cronică literară. Multiplu premiată de Uniunea Scriitorilor din România și de jurii din străinătate. Journalist of The Year in Culture (USA - NARPA, 2013, 2014). În onoarea Angelei Furtună, au fost plantați 10 copaci în Pădurea de pe Muntele Carmel, Israel, pentru „exceleța scriiturii și apărarea valorilor democrației”.

Writer, poet, essayist, cultural journalist. She publishes literary criticism and reviews in numerous magazines. She has been awarded many prizes by the Writers' Union of Romania and by juries abroad. Journalist of The Year in Culture (USA-NARPA, 2013, 2014). In her honour, ten trees have been planted in the forest on Mount Carmel, Israel, “for excellence in writing and for her struggle to defend democracy”.

habar nu ai ce ți se întâmplă

frumusețea cea mai convingătoare e invizibilă —
o schiță de maestru
ce sugerează că armonia e în tine
dar nu știi de unde vine
nici de ce
sau pentru cine
și mai ales nu știi cât va dura
atât de intens
încât habar nu ai
ce ți se întâmplă

you have no idea who you are

real beauty is invisible —
masterful design
insinuating that harmony lies inside oneself
we have no idea where it is coming from
why
or for whom
and, above all, no idea for how long
so intense
that we have no idea
who we are

o fotografie veche în sepia

e o jartieră de dantelă care se rulează încet
pe retina ta –
învăluind în felii de măr cu gust de piele arsă
teama de singurătate
din care sunt făcuți bărbații –
în timp ce mă privești cum traversez *rue des rosiers*
în urma mea doar tocurile înțepând pietrele din pavaj
atingerea vitrinelor de noi
când trecem unul prin celălalt
mai departe

old sepia photograph

a lace garter gently pressing
your retina –
apple slices tasting of burnt skin
wrap that fear of solitude
that men are made of –
you watch me crossing *rue des rosiers*
my high heels ringing on the cobblestones follow me
shop windows brush against us
as we pass through each other
and beyond

Poet, journalist și viitor laureat al Premiului Nobel, pe care l-a primit deja.

Poet, journalist, and future winner of the Nobel Prize, a prize that he has already received.

Nicolae Silade

[b. 1956]

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

137

obicei

de obicei
mă trezesc dimineața devreme
la primul cântat al cocoșilor

în liniștea aceea
de dinaintea zorilor
îmi beau nestingherit cafeaua
de preferință amară
și descopăr
dulceața ascunsă a vieții.

habit

I usually
wake up when the day breaks
at the first cockcrow

in the peace
before dawn
I focus on my coffee
bitter coffee
and – then – the sweetness of life
comes out of hiding.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

târziu

e mult de când nu ne-am văzut
și nu mai am inimă iubito
doar un ceasornic vechi care numără
toate absențele tale
un infarct de zece carate
care bate la ușă iar eu îi deschid
cu speranța că în sfârșit te-ai întors

e atât de târziu încât timpul
pare o mașină de înrămat neliniști
o croitorie de nonsensuri și destine brodate
nu mai am pași până la tine iubito
iar sirena tristeții sună în gol

late

it's been forever since I saw you
my love – my heart is no more
than an old clock counting
your absences
a heart attack promising as a ten carat diamond
knocks and I open the door
hoping it's you at last

it is so late that time
is a mere tool to frame my disquiet
a seamstress embroidering destinies pointlessly
I have run out of steps towards you
sadness – my pointless siren

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

139

ora stingerii

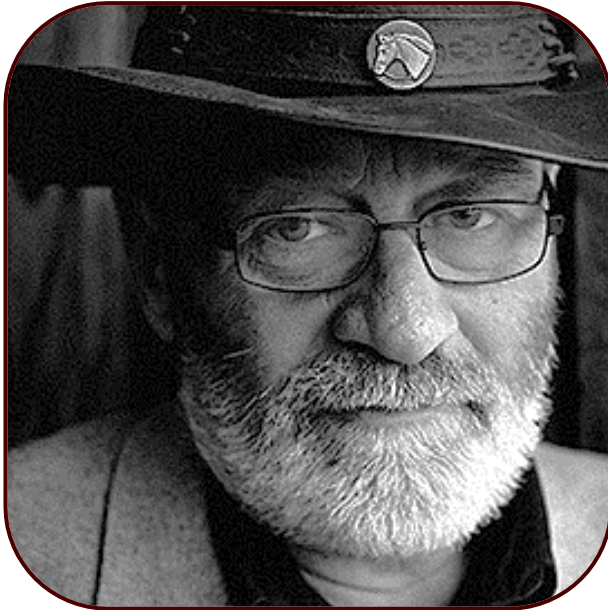
iarăși seara. ora stingerii.
se sting pe rând nenumărate voci.
și barierele se-nchid. mai trece-un tren.
mai trece-o zi. se sting luminile
la braserii. o câte vieți la fel s-au stins.
doar semaforul ierbii mai indică verde.
să traversăm grăbiți acest pustiu. o lume
pleacă. alta vine. nu e nici rău. nu e
nici bine. dar ce frumos!
și ce puțin!

lights out

evening has fallen. lights out.
innumerable voices fade successively.
barriers fall. one more train.
one more day. lights out
in lounges. lives go out like this, so many.
grass – the last green light.
let's hurry across this desert. a world
goes. a world comes. not bad. not
good. just beautiful and
not enough!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Ion Mureșan

[b. 1955]

Poet laureat al Premiul Național de Poezie „Mihai Eminescu” în 2014.

He was awarded the national poetry prize “Mihai Eminescu” in 2014.

Poem despre lupta poetului cu Făt-Frumos

Este o luncă ninsă.
La o margine a ei este un pâlc de sălcii uscate.
Din spatele sălciilor se aude un tropot înfundat de cal.
Eu caut ceva prin zăpadă, nu știu ce.
E ca atunci când dormi și visezi că ai pierdut un obiect de preț
și te trezești și buimac, dai plapuma la o parte
și începi să cauți înfrigurat de-a lungul și de-a latul
cearșafului alb și sub perna pe care e desenat
un pâlc de sălcii uscate.
Și cauți și cauți bâjbâind până când de sub pernă
auzi un tropot înfundat de cal
și apare un cal negru care înaintează de-a lungul cearșafului,
iar pe cal e un tânăr înalt și blond cu un paloș la brâu.
Se oprește lângă mine, descalecă și îmi zice:
– Ce cauți tu aici, măi urâtule?
– Urât ești tu cu maică-ta – îi răspund – acesta e patul meu!
– Hai să ne batem!
– Hai! zic eu și îmi suflec mânecile de la cămașa de pijama.
El mă trânteste o dată și mă bagă în zăpadă și în pământ

Poem about the poet fighting Prince Charming

Snow on the waterside.
In the margin, a group of dead willow trees.
Behind the willow trees, muffled clatter of hoofs.
I am fumbling in the snow, I've no idea why.
It's like dreaming in your sleep that you lost something
valuable,
you wake up in dismay, push the cover aside
and start looking feverishly all over
the white bedsheet and under the pillow
with a group of dead willow trees imprinted on it.
You fumble and fumble till under the pillow
you hear a muffled clatter of hoofs
and a black horse suddenly crosses the bedsheet, and on its
back
a tall, fair-haired young man carries a broadsword.
He stops by my side, dismounts the horse, and says:
"Why are you here, ugly creature?"
"Ugly, my arse – you're in my bed!"
"Let's fight!"
"All right!" I roll up my pyjama sleeves.

până la genunchi.

– M-ai luat prea repede! S-o luăm de la început!

El mă ia de la subsuori și mă scoate din adâncul cearșafului.

Pantalonii de pijama și șosetele îmi rămân în pământ.

Cu mare iuțeală îi dau cu perna în cap,

dar el nici nu se clintește. Mă prinde iar și mă trânteste

și mă bagă în cearșaf până la brâu.

– Nu eram pregătit! îi zic. S-o luăm de la început!

El mă apucă de urechi, mă scoate din pământ

și mă trânteste încă o dată și mă bagă în zapadă

și în pământul înghețat până la gât.

Apoi se urcă pe cal și dispare după pâlcul de sălcii uscate.

– Stai, taie-mi capul! strig eu în urma lui.

Dar el se duce și se tot duce și dispare cu cal cu tot

sub pernă.

Tropotul calului se aude tot mai slab.

Rămân singur.

Capul meu roșu și chel iese din zăpadă

ca un sfârc de sân uriaș în mijlocul unei câmpii întinse.

După o vreme,

după multă vreme din capătul cearșafului se apropie

un grup de țărani cu coase și securi pe umăr.

Strig inspre ei:

He throws me down into the snow and I'm in the ground up to my knees.

"I wasn't ready! Let's start again!"

He lifts me from the armpits and extracts me from deep down in the bedsheet.

My pyjama trousers and socks are still stuck in the ground.

I smack him round the head with the pillow,

but he stands firm. He grabs and knocks me down

and pushes me into the bedsheet up to my waist this time.

"I wasn't ready!" I say. "Let's do it again!"

He pulls me up by my ears and takes me out,

then knocks me down again, pushing me into snow

and the frozen ground up to my neck.

Then he mounts his horse and vanishes behind the dead willows.

"Hey, wait, cut my head off!" I shout after him.

But he doesn't stop, he vanishes under my pillow, still riding his horse.

The clatter of hoofs is weaker and weaker.

I am all alone.

My bald red head sticks out of the snow

like the nipple of a huge breast in the middle of an endless field.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

143

– Vă rog să-mi tăiați capul!
– Noi suntem ardeleni, noi nu ne amestecăm în treburile
altuia!
Cel care te-a băgat acolo nu e ardelean. Noi ardelenii
dacă începem un lucru, îl ducem până la capăt.
Noi suntem grăbiți,
noi vrem să ajungem cât mai repede
la răscoala de la Bobâlna.
Și cu coasele pe umăr dispar toți sub pernă.
Eu simt că o să mor aici în zăpadă, înghețat.
De aceea, chiar acum, vă rog pe dumneavoastră:
Tăiați-mi capul!

After a while,
a long while, from the end of the sheet along come peasants
carrying scythes and axes on their shoulders approach.
I yell:
“Cut my head off, please!”
“We come from Transylvania, man, we mind our own business!
The man who got you stuck in there was not from
Transylvania.
Transylvanians never leave a job unfinished.
We’re in a hurry, we have to go as fast as we can
to join the revolt at Bobâlna.”
shouldering scythes and axes.
I am almost dying here, freezing in the snow.
So, I’m asking you now:
Please. Just cut off my head.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Poem (bolnav)

Lui Michel Deguy

„mă șterge în prezența mea, îmi dă aceeași lovitură, mă face să sufăr ceea ce sufăr, pretutindeni atunci când alții nu-mi dau voie să ajung la vizibilitate, ea mă șterge”

(Michel Deguy)

Sunt un om bolnav.

În fiecare noapte îmi dispar,

pur și simplu îmi dispar

părți din cap.

Părțile frumoase ale capului meu

sunt înlocuite cu părți urâte.

Spiritul meu a ajuns să fie un fel de ax

în jurul căruia noaptea capul meu se rotește

și își schimbă forma.

Seara îmi bag capul sub pernă și mi-l țin strâns

între palme,

„Acum sunt eu! – îmi zic – Doamne ajută și apără!”,

căci dintr-o dată știu că nu cu mâinile se apără capul.

Așadar capul meu doarme sub supravegherea

(Sick) Poem

To Michel Deguy

“she effaces me while I am there in flesh and blood, she deals the same blow, makes me suffer the same as I suffer when all the others prevent me from being noticed”

(Michel Deguy)

I am a sick man.

Every night

parts of my head

literally vanish.

The beautiful parts of my head

are being replaced by ugly bits.

My spirit has turned into a kind of axis

round which my head revolves at night

and changes its shape.

I place my head under the pillow and hold it tight

between my palms,

“This is me!” I tell myself, “Help and protect me, my God!”,

but I suddenly realise that a head cannot be defended with

one’s bare hands.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

145

creierului meu.
Slabă pază,
pază bună de nimic,
căci dimineața alerg la oglindă și văd
că altcineva s-a sculat în locul meu,
din patul meu.
Ori poate că în oglindă în locul meu a dormit altcineva,
cineva plătit să stea acolo mereu
și imediat ce vede că mă apropii să se se ridice
și să mă maimuțărească:
într-o dimineață îmi apar labe de găscă
la marginea ochilor,
în altă zi îmi apare pe cap o frunte fără riduri,
o frunte ca o lespede de piatră,
apoi un nas mic, cârn și foarte roșu
ori niște ochi aurii, excesiv de aurii,
niște ochi de câine,
iar buzele mele, frumoasele mele buze
îmi sunt înlocuite cu niște buze groase,
buze de curvă.
În oraș ies tot mai rar,
iar atunci când ies îmi pun semne distinctive pe cap:
pălărie neagră, într-o zi,

My head sleeps while my brain is watching it.
That is not really much help,
because I run to the mirror every morning
only to see that someone else has got out of bed,
not me.
Or, possibly, somebody else has slept in the mirror,
someone paid to be there at all times
and stand up as soon as I draw near
and mimic me:
one morning my eyes suddenly have
crow's feet,
some other day I have a wrinkleless forehead,
like a stone slab,
than a small, very red snub nose
or golden eyes, brightly golden,
dog's eyes,
and my lips, my alluring lips
have been replaced by thick,
whore's lips.
I go out less and less,
and when I do I put something special on my head:
a black hat,
a yellow hat,

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

pălărie galbenă, în alta,
ochelari roșii, ochelari albaștri, ori
îmi vopsesc barba în verde, îmi pun perucă violetă,
îmi lipesc sprâncene bogate, lungi, negre, sprâncene false...
Dar în zilele când îndrăznesc să ies din casă constat că
toți bărbații de pe stradă îmi poartă capul,
toți bărbații de pe stradă mi-au ghicit viclenia și
și își iau și ei semnul meu distinctiv,
și mă înjură când trec pe lângă mine,
îmi pun piedică, mă înghiontesc,
grupuri, grupuri mă urmăresc gălăgioși până în fața porții
casei mele.
Va trebui să trăiesc în camere din ce în ce mai mici,
iar în craniul meu să-mi construiesc un craniu mai mic
și în craniul mai mic un craniu și mai mic
în care un creier mic și vigilent
să asigure o minimă protecție pentru identitatea mea.
Ori ca să pot spune cu inima împăcată „acesta sunt eu!”
va trebui ca în fiecare seară să-mi înfoliez capul
cum se înfoliază revistele pentru adulți,
cum se înfoliază valizele în aeroport,
și să-mi las doar două găurele în dreptul nărilor
și o tăietură subțire în dreptul gurii.

red glasses, blue glasses, or
I die my beard green, I wear a purple wig,
I paste on false eyebrows, long, black and bushy...
But on the days I do pluck up courage and go out
I realise all men out there are wearing my head,
all men out there have imitated my ruse and
have used the same special something,
they curse me as they pass by,
they trip me up, nudge me,
they gang up and follow me up to the gate of my house.
I will have to live in smaller and smaller rooms,
and build a smaller skull inside my skull
and an even smaller skull inside the small skull,
inside which a small, alert brain
can protect my identity,
even though not completely.
In order to be able to say with certainty “this is me!”
I will have to infoliate my head in the evening
as one infoliates adult magazines
in case suitcases are opened on the airport,
I will leave only two slits for my nostrils
and one for my mouth.
I am now inhabiting the tiniest place in my house,

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

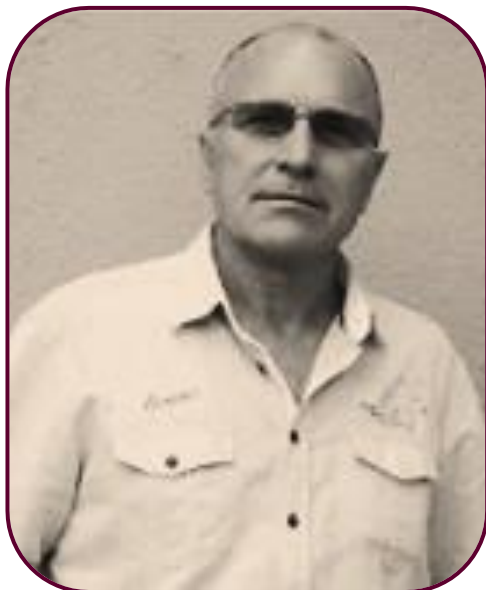
147

Acum stau în cea mai mică încăpere din casa mea,
o încăpere cu gratii, cât un ochi,
privesc printre gratii în grădină:
din măr cad frunze galbene
și fiecare frunză e un cap al meu.

a place with bars, no bigger than an eye,
Between the bars,
I look at the garden:
yellow leaves are falling from the apple tree
and each one of them is a head of mine.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Balasz Attila

[b. 1954]

Poet, scriitor, editor și traducător. A primit nenumărate premii naționale și internaționale. A publicat 50 cărți în 25 limbi, și 49 traduceri din diferite limbi.

Poet, writer, editor and translator. He has been awarded numerous national and international prizes. He has published 50 books in 25 languages, and he has translated 49 books from various languages.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

149

Răscoală

mi se șterg literele
de pe taste și se imprimă
pe buricele degetelor
rămășițele de piele
încalță tastele cu patine
cuvintele se pregătesc
de răscoală m-ar clona
doar să scape de mine

Rebellion

letters fade off the keyboard
and stick to
my fingertips
shreds of flesh
dress the keyboard like ice skates
the words are ready for rebellion
they would clone me
if that could rescue them from my power.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Dan Dănilă

[b. 1954]

Poet și traducător în limba română al lui François Villon, Étienne de la Boétie și Rainer Maria Rilke.

Poet and translator. He has translated Villon, Étienne de la Boétie and Rainer Maria Rilke into Romanian.

Treceam

Eram grăbit iar copacii alergau după mine ca să-mi povestească viața lor ultrasecretă sau să-mi pună două frunze pe umeri. Stai să nu se supere vântul că am plecat fără el, stai că ne dor rădăcinile. Eram grăbit, râul se ținea după mine, își cam ieșise din matcă. Stai că îmi pierd firul, mai ascultă-mi orga de apă curată. Apoi am împlinit cincizeci. M-am oprit, eram deja obosit iar preajma încremenise toată. Nu mai aveam motive de zor, dintr-o dată m-am rușinat. Vă aștept, copaci. Și pe voi râuri. Încep să-mi crească tuleiele rădăcinilor, iar pe dinăuntru o floră secretă de capilare care inventează cuvinte. Câteodată mă citesc singur, când neonul din baie începe să țiuie ca un greier rătăcit. Nici în bucătărie nu e liniște, deși femeile care îmi ghiceau în cafea au plecat demult iar eu mi-am pierdut încrederea. Deschid cărțile și uneori fotografiile iubitelor îmi cad

Going by

I was in a hurry. The trees were chasing me in order to let me know their ultrasecret lives or just place two leaves on my shoulders. Wait, the wind will be offended we've left without him, wait, our roots hurt. I was in a hurry. The river followed, its banks were half-broken. Wait, I am losing my banks, wait and listen to my organ of pure water. Then I turned fifty. I halted, I was tired and it was quiet all around. No more reason to hurry, and I suddenly felt shy. I'll wait for you, trees. I'll wait for you, rivers. I'm growing fragile roots, and inside them secret capillary vessels invent new words. I sometimes read myself, when the bathroom neon light hisses like a lost cricket. The kitchen is not quiet itself, even though the women who read my fortune in the coffee dregs left long ago, and I have lost expectation. I open books and at times photos of the women I once loved

pe genunchi. Niciodată bancnote, niciodată
bilete de avion înspre nisipurile de aur.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

152

fall in my lap. Not bills, not
plane tickets to the golden sands.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<https://editura.mtlc.ro/>

The University of Bucharest

2022

Poezia

Cu cât trece viața, se face tot mai ușoară,
un balon încălzit de soare. Se dezbară
de panglici colorate, lesturi și plumb
și urcă spre stratosferă, cât o ține aerul.
Când cerul se face aproape negru, o mare
tristețe o apasă iar către pământ, o trage
în jos înspre zona norilor. Dar nu scapă
de fulgere, dintr-o formă perfectă pe care
vântul vibra îndrăgostit, rămâne un biet
cimpoi spart, o piele udă de capră atârnată
pe cel mai înalt vârf de munte. Nimeni
nu-i mai aruncă acum nicio privire deși
din materia ei s-ar putea reface zborul
sau manuscrisele de la marea moartă,
o mare pictură sau un steag. Aproape
totul se poate rescrie din memorie.
Restul rămâne un alt fel de istorie.

Poetry

As time passes, life grows lighter,
a sunlit balloon. It sheds
colourful ribbons, ballast and lead
and soars into the stratosphere, leaning against air.
When the sky darkens, deep
sadness weighs life down to earth again, pulls it
down into the clouds. But it can't avoid
lightning. From a perfect, throbbing shape which
the wind was in love with, a mere broken bagpipe
is left, wet goat skin hanging
on the highest mountain top. Nobody
notices it any more, even though
out of its substance flight could be reborn,
or the Dead Sea Scrolls,
a valuable painting or a flag. Almost everything
can be remembered and written all over again.
The rest is a different kind of history.

George Bădărău

[b. 1952]

Poet, prozator, critic literar, epigramist, memorialist, eseist. A scris un mare număr de volume și publică articole în numeroase reviste culturale.

Poet, fiction writer, literary critic, author of memoirs and epigrams, essayist. Extensively published and very active in literary magazines.

Un buştean și o buşteană

ardem în soba veche
eu și iubita mea
două capete de buştean aduse de la munte
într-o sanie
vălvătăile alcoolului din pahare
se îngână cu vălvătăile noastre
în sobă
printre cărbunii metamorfozați în
animale și păsări roșii
dăm din picioare iubito
din inimă
din noi înșine până la extaz
până când copiii vecinilor aruncă în flăcări
poezii de dragoste
și ne întrețin iluzia existenței
femeile în vârstă aruncă scrisori
criticii literari aruncă jumătate
din istoria literaturii române
o acolo în sobă noi doi
un buştean și o buşteană roșcată

A he-log and a she-log

we are burning in the old stove
you and me, my beloved,
two logs brought down from the mountain
on a sledge
the fire of alcohol in glasses
reflects our flames
inside the stove
among embers, which are turning into
red animals and birds
we shake our legs, my love
we shake our hearts
and ourselves to the point of ecstasy
until the neighbours' children throw love poems
into the fire
and feed the illusion that we are alive
elderly women throw in letters
literary critics throw in half
the history of romanian literature
inside the stove the two of us
a he-log and a she-log, a redhead

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

156

țopăim fericiți
în timp ce școlarii împrăstie artificii
în coșmarul clasei
confeti
bilete de la examenul de corigență
iar noi ne agităm cu picioarele în cenușă
simțind cum ne cresc aripi roșii
la temperaturi ridicate
în soba cea veche
de parcă ne-am pregăti pentru
o expoziție internațională
cuprinși de vâlvătaiele iubirii
vai tu bușteană
de esență tare
transpirăm uzi până la piele
deasupra noastră umbre negre
sau păsările morții
și noi ardem în sobă
iubirea ne mistuie
doar noaptea ne refacem ca și cum
nimic n-ar fi fost
stăm lipiți unul de altul
fibră de fibră așchie de așchie

jump up and down happily
while in the nightmare of the classroom
schoolchildren spread fireworks
confetti
oral exam slips for failed subjects
we are fretting, our feet in the ashes
feeling our red wings growing
at high temperatures
in the old stove
burnt by the blaze of love
as if we were preparing for
an international exhibition
careful,
my hardwood she-log,
we sweat, we are wet to the skin
dark shadows above us
death birds
but we burn inside the stove
consumed by love,
and rise again at night as if
none of this had happened
a close embrace
knitting our fibres, splinters

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

157

flacăra crește și o dată cu ea
dragostea noastră
răbufnește până nu mai încape în sobă
și iese pe coș
răbufnește prin acoperișul de șindrilă
cu porumbei
urcă în copaci de pe o creangă pe alta
în văzduh până la cer
iau foc stogurile sfântului ilie
care telefonează la 112
și tu iubito alergi cu claia de păr
în flăcări
râzând

as flames grow
so our love
flares up until the stove is too small
and it escapes from the stove through the chimney
explodes through the shingle roof
covered with pigeons
leaps up from branch to branch
soars in the air to the sky
Elijah's stacks catch fire
and he dials emergency 112
while you, my love, with your bushy red hair, run and run
ablaze
laughing

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Dorina Stoica

[b. 1952]

Poetă, publicistă, prozatoare.
„Sunt poezie, proză, aproape rugă-
ciune.”

Poet, journalist, fiction writer.
“I am poetry, fiction, and almost
prayer.”

Trebuie să stau mereu cu ochii pe ea

Bate vântul dinspre cimitir înspre Grădina Publică.
Măinile pătate și moi de la coate în jos tremură,
mănâncă foarte puțin, leagănă foamea ca pe-o păpușă.

Trebuie să stau mereu cu ochii pe ea.

Mi-am luat în serios rolul de mamă și ea pe cel de fiică.

Are gura mereu plină de cuvinte. Le adună cu limba
înainte de a vorbi le ordonează.

În ochiul cu degenerescență maculară se pietrifică o
lacrimă.

Poartă peste capotul din stambă trecutul.

În fiecare noapte puse la presat între cer și iarbă
ea, eu și luna. Stăm pe băncuță lângă tufele de regina
noptii.

La picioarele noastre teama se gudură.

Aude peste tot trosnituri, vede în oglinzi îngrămădite
o mulțime de lucruri și oameni care nu mai sunt.

E trecut de miezul nopții.

Undeva în beznă cântă o cucuvea. Mi-e somn.

I must keep my eye on her all the time

The wind blows from the cemetery to the Public Garden.
Weak from the elbows down, her hands with liver spots shake,
she eats very little, rocking hunger as though it were a doll.

I must keep my eye on her all the time.

I'm taking very seriously my mother's role, and she is my daughter.

Her mouth is always full of words. Her tongue gathers them
and orders them before she speaks.

In her eye affected by macular degeneration, a tear slowly turns to
stone.

Over her calico dressing gown she wears her past.

Night after night, we are pressed between sky and grass,
she, me, and the moon. We sit on a bench by the Jasmine tobacco
shrubs.

Fear is fawning at our feet.

She hears all kinds of cracking noises, and in multiple mirrors she
sees

all kinds of things and people that do not exist any more.

It's past midnight.

An owl hoots in the dark somewhere. I am sleepy.

Câteva stele îmi gâdilă fruntea.
Aș vrea să mă schimb de ziua de ieri.
Mama e din ce în ce mai mică.
Mi-e teamă că în noaptea asta
o voi naște aici în iarbă.

The future has been fabulous so far.

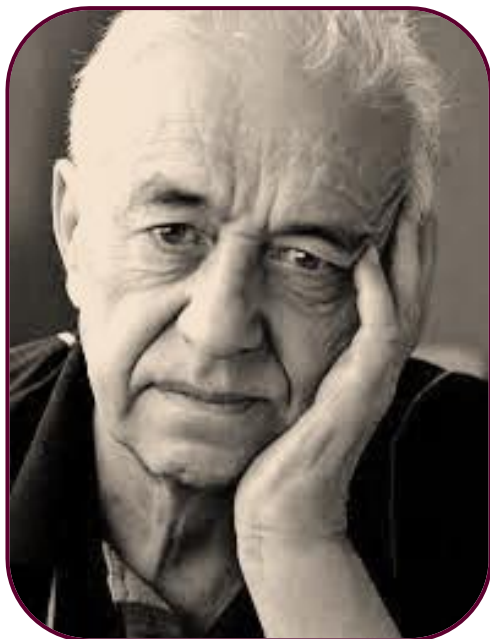
Anthology of Contemporary Romanian Poetry

160

A few stars tickle my forehead.
I'm wearing yesterday and I'd like to change into something else.
Mother is smaller and smaller.
I am afraid that during this night
I will give birth to her here in the grass.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

Lucian Mănăilescu

[1951-2020]

In Memoriam

Redactor-șef la numeroase publicații. A colaborat la numeroase reviste literare importante. A organizat cele nouă ediții ale Festivalului Național de Literatură „Agatha Grigorescu Bacovia”. Redactor de carte la peste 50 de volume. Numeroase premii literare.

Poet de o mare delicatețe și căldură sufletească.

RIP

In Memoriam

Editor-in-chief of numerous magazines. He published in numerous important literary reviews. He organised nine editions of the National Literary Festival “Agatha Grigorescu Bacovia”. He edited over 50 books. He was awarded a large number of literary prizes.

A desperately delicate poet. Gentle, warm and profound.

RIP

Cântece negre

Noi suntem sclavii speranței —
oriunde ne-am afla în lume,
trudim pe plantații!

Soarele negru revarsă
șiroaie luminoase de sudoare
pe frunțile noastre și în inimi
bat tobele junglei.

Dar noi cântăm, acoperiți
de ninsorile bumbacului,
cântăm cântece negre și depărtarea
cade peste noi ca un bordei
cu acoperișul șubred,
și trăim, și iubim, și calul
stăpânului trece
cu moartea în șa printre
zilele și nopțile noastre.

Noi cântăm cântece negre,

Dark songs

We are the slaves of hope —
everywhere in the world,
we toil on plantations!

The dark sun pours
bright streams of sweat
the drums of the jungle beat
on our foreheads and in our souls.

But we sing, drowned
in cotton snow,
we sing dark songs, and space
weighs on us like a hut
with a derelict roof,
we live, and love, and the master's
horse crosses
our days and nights
carrying death in its saddle.

We sing dark songs

oriunde ne-am afla,
așteptând să răsară alt soare.

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

163

wherever we may be,
and wait for another sun to rise.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<https://editura.mtlc.ro/>

The University of Bucharest

2022

Acrobații la zidul morții

Memoria accelerează într-o cușcă
poleită cu staniol și panglici ridicole,
îngerii veniți la spectacol aplaudă
și totul trece repede-repede – copilăria,
copacii, norii și anotimpurile –
iubirea se topește ca vata de zahăr
printre tristețile bâlciului
iar curajul e o platoșă iluzorie –
de fapt nu te apără nimeni dacă nu alergi
mai repede decât inerția,
până când Pământul nu se mai vede
iar Soarele devine un punct în caruselul
pe care gravitația îl trânteste
de pereții întunericului...

Te țin cu tandrețe de mână și sunt
tot mai sus și mai singur
și totul se învâрте repede-repede...

Somersaults at the Wall of Death

Memory increases speed in a cage
adorned with tinfoil and ridiculous ribbons,
the show is applauded by angels
and everything ends at once – childhood,
trees, clouds and seasons –
love melts like candy floss
throughout the sadness of the fair
and the shield of courage is a mere illusion –
nobody protects you unless you can run
faster than inertia,
till the Earth is out of sight
and the Sun becomes no more than a point
in the merry-go-round thrust by gravity
against the walls of darkness...

Holding your hand tenderly I am
higher and higher, increasingly alone
and it all goes round fast-faster-fastest...

Liviu Ioan Stoiciu

[b. 1950]

Redactor la revistele Uniunii Scriitorilor „Contrapunct” și „Viața Românească”. A primit Premiul Național de Poezie „Mihai Eminescu” pentru Opera Omnia pe anul 2018, Premiul Național „Tudor Arghezi” pentru Opera Omnia și foarte multe altele. A primit Ordinul Meritul Cultural în grad de Ofițer, acordat de Președinția României. A publicat peste 20 de volume de poezie, 4 volume de memorialistică / eseu / publicistică, un volum de dramaturgie. A fost tradus în mai multe limbi.

Editor of “Counterpoint” and “Romanian Life”, magazines of the Writers’ Union. He was awarded the national Prize “Mihai Eminescu” Opera Omnia, 2018, and the national Prize “Tudor Arghezi” Opera Omnia. He was awarded numerous other prizes as well. He received the Order for Cultural Merit, Officer, from the Romanian President. He has published over 20 poetry books, 4 volumes of memoirs / essays / journalism, a book of drama. He has been translated into many languages.

E un chin

Cine-și mai amintește de ce sunt eu pe aici? Mama și tata au murit, alții nu știu, dacă-i întreb, chiar dacă-mi sunt rude, n-au auzit să se vorbească despre asta. Ar trebui să-mi cer în fiecare zi iertare fiindcă încurc lumea? Să cer scuze fiindcă deranjez cu prezența mea și atrag antipatii, enervez. Îmbrăcat cu ziua și cu noaptea. Am un ritm al vibrațiilor greșit? Izolarea

mea ba a crescut până pe Dealul Mitropoliei, ba s-a contractat. S-a lăbărțat urât, mâine-poimâine va cuprinde întregul București, apoi întreaga țară – până i se va micșora iar dimensiunea și va putea să încapă într-un pumn, într-un cimitir, într-o margine. Nu mă mai deranjează decât reaua credință în general și faptul că eu nu-i mai pot mângâia pe cei întristați. Odată ce nu mă pot mângâia nici pe mine... Îmi

Torture

Does anyone remember why I am here? Mother and father have died; others, even if they are relatives of mine, have no idea, no use asking, they never heard anything about that. Should I apologise daily for being in everybody's way? Apologise because my presence inconveniences, is disagreeable and irritates? Day and night are my garb. Is the rhythm of my vibrations the wrong rhythm? My isolation

first extended to the Metropolitan Church, then it shrank. It spread unpleasantly, it is about to cover Bucharest, then the whole country – till it diminishes and can be contained in a closed hand, in a churchyard, insignificant. I am only bothered by falseness – I can no longer comfort the heartbroken. I can't comfort myself, either... I

The future has been fabulous so far.

Anthology of Contemporary Romanian Poetry

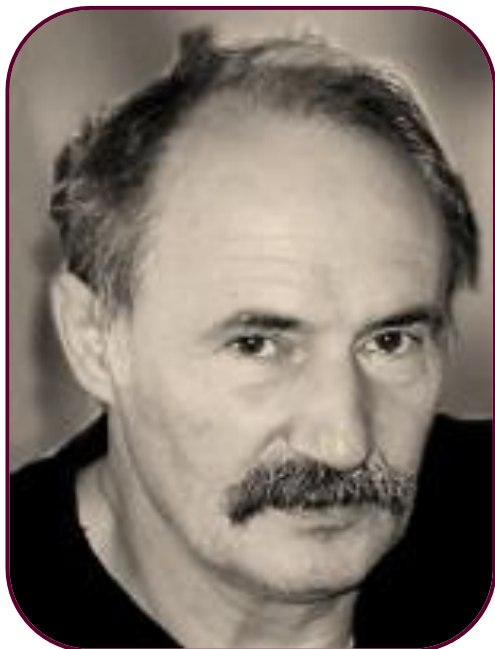
167

e greu să continui așa, ce rost are? E un chin inutil.
Parcă nici mie nu-mi mai folosesc
la nimic. Și cu toate astea, mă zbat să rămân la
suprafață – deus cum sunt, în mine
însumi, în mai multe straturi succesive, sedimentat.
Ba chiar, de la o vreme trăiesc, naiv,
cu impresia că fac parte dintr-un imens, neîntrerupt
circuit electromagnetic...

don't see the use of going on like that. Pointless torture.
I am no use to myself.
And yet I struggle to stay afloat –
inside of me
many layers are deposited.
For a while now, ingenuously, I feel
I am part of an immense, uninterrupted
electromagnetic circuit...

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

Virgil Diaconu

[b. 1948]

Poet, eseist, publicist, directorul revistei „Cafeneaua literară”. A publicat paisprezece cărți de poezie, o carte de filozofie, o carte de estetică a poeziei, o carte despre poezia post-modernă.

Poet, essayist, journalist, director of the magazine “The Literary Café”. He has published fourteen books of poetry, a book of philosophy, one of poetic aesthetics, and one on postmodern poetry.

Fluturii albaştri

Țara este în criză.
Dar tu ești singurul care ai primit aprobarea
să îți duci mai departe viziunile, fluturii albaştri,
mi-a spus îngerul meu păzitor.
Și dreptul la viață ți-a fost garantat în continuare.
Dreptul la viață cu acele în vene..
Stai liniștit, mi-a spus îngerul meu păzitor.
Cineva îți va strecura în fiecare zi sub cearșaf
o doză de glucoză, pentru a-ți duce mai departe viziunile,
fluturii albaştri.

Da, fluturii vor fi liberi să zboare prin piața cea mare,
unde primarul își împarte minciunile și sarmalele electorale.
Și forțele de ordine îi vor lăsa să zboare în voie!
Și chiar să apară la știrile de seară.
– Să nu crezi că ei au fost arestați
pentru „tulburarea liniștii publice”, așa cum se zvonește.
Să nu crezi, mi-a spus îngerul meu secret,
lustruindu-și tresele... Atâta doar că de-acum înainte
fluturii albaştri vor fi programați pe calculator,

Blue butterflies

The country is in crisis.
You alone have received the approval
to pursue your visions, your blue butterflies,
my guardian angel said.
You have also been granted the right to live on.
The right to live with needles in your veins...
Don't worry, my guardian angel said.
Somebody will hide under your bedsheet daily
a dose of glucose, so you will carry on with your visions, the
blue butterflies.

And, yes, the butterflies will fly freely over the big square,
where the mayor gives away electoral lies and cabbage rolls.
The police will allow that!
Your butterflies will even appear on TV on the evening news.
– Do not think they have been arrested
for “public nuisance”, as they say...
Do not believe that, my secret angel said,
polishing his epaulettes... Only, from now on
those blue butterflies will be programmed by the computer,

pentru ca ei să zboare organizat, în pluton.
Și pentru ca niciun curcubeu să nu mai dea buzna pe cer,
de capul lui și fără acte în regulă.

Așa mi-a spus îngerul meu secret, dându-mi asigurări
că voi putea să lucrez mai departe la fluturii albaștri...
Cu acele în vene și cu tubul de glucoză primit pe furis,
voi putea să lucrez mai departe.
Și poate că într-o clipă de neatenție a forțelor de ordine
fluturii mei vor umple iarăși cerul! Da, eu voi transmite
pe toate canalele vederi din sângele meu albastru...
Într-o clipă de neatenție a forțelor de ordine.

Desigur, eu voi amâna glonțul și de data aceasta.
Glonțul, acest suvenir din călătoriile mele occidentale.
Un suvenir pe care îl voi lăsa moștenire fiilor mei,
spre a le fi de folos la nevoie.

and organised to fly in platoons.
No rainbow will be allowed to burst into the sky at will
or without legal documents.

This is what my secret angel said, reassuring me
that I would be allowed to go on with my blue butterflies...
With needles in my veins and the glucose given me on the
sly,
I will carry on.
Maybe, when the police aren't watching me,
my butterflies will cover the sky again! And, yes, I will send
my blue blood to all TV channels...
When the policemen aren't watching.

I will postpone the bullet once again.
That bullet is a souvenir from my trips to the West.
A souvenir that I will bequeath to my sons
so that they can use it if need be.

Adrian Costache

[b. 1944]

Prozator și poet, autor a 18 volume (romane, povestiri , poezie), publicate de-a lungul a mai mult de 5 decenii.

Fiction writer and poet, author of 18 books (novels, short stories, poetry) published over a period of more than 50 years.

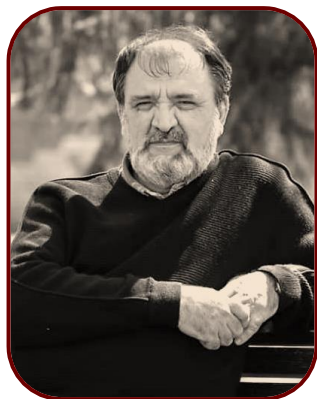
Metamorfoză

După aproape o viață
Și încă ceva,
Ce timide îmi sunt toate mișcărilor,
Ș toate adevărurile
Mă uit la mine ca la un cuib părăsit,
Cine mi-a șters oare
Din minte
Atâtea cuvinte,
De nu mă mai pot rosti?!...

Metamorphosis

After a lifetime
And more,
My movements,
My truths, are all so shy
I feel I am a nest bereft,
Who could have erased
From my mind
So many words
That I find it impossible to utter myself any more?!...

Ion Dogioiu

[b. 1961]

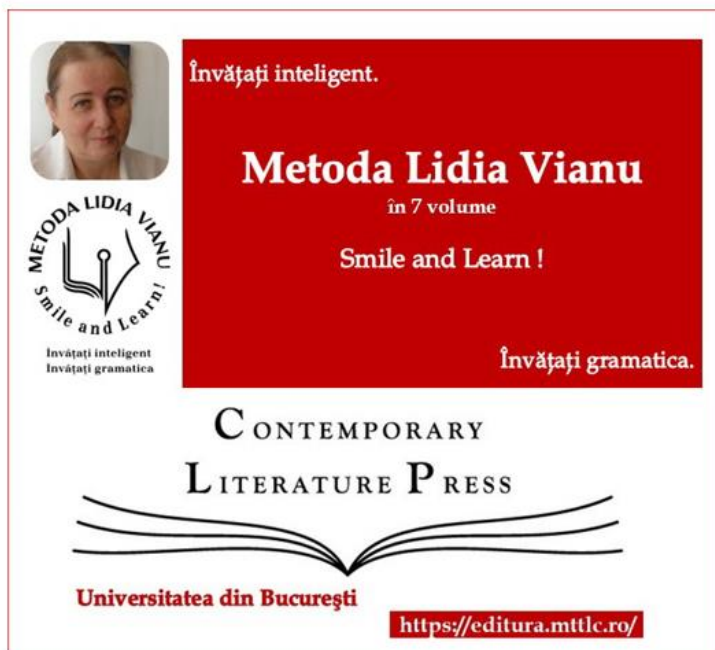
Profesor de istorie și filozofie. Absolvent al Universității din București, Facultatea de istorie.

A publicat două cărți de poezie și un roman. Pictează și expune la diferite expoziții. A luat premii atât pentru poezie cât și pentru pictură.

Teacher of history and philosophy. He graduated from The Faculty of History, the University of Bucharest.

He has published two poetry books and a novel. He also paints and exhibits his paintings. He has been awarded prizes both for his poetry and for his paintings.

Volumul 1. **Engleza de la 7 la 77 de ani. Partea 1. Întâmplări cu timpuri.**

Traduceri cu cheie.

Volumul 2. **Engleza de la 7 la 77 de ani. Partea 2. Întâmplări cu timpuri.**

Traduceri cu cheie.

Volumul 3. **Ora de Engleză. Traduceri și povestiri.** Cu cheie.

Volumul 4. **Admiterea la Engleză. Traducere gramaticală.** Cu cheie.

Volumul 5. **Subiecte date la examenul de admitere 1974-1990.**

Traduceri cu cheie.

Volumul 6. **Student la Engleză. Traducere gramaticală.** Cu cheie.

Volumul 7. **Examen la gramatica engleză.** Traduceri cu cheie.

Link comun, **Metoda Lidia Vianu în 7 volume.** <https://editura.mttlc.ro/metoda-lidia-vianu-7-volume.html>